

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 22.децембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Констатујемо да су данас присутни:

Заменик тужиоца за ратне злочине Станковић,

Затим сви оптужени доведени из Окружног затвора и Брновић Радослав.

Затим браниоци сви је ли тако Петронијевић, Борковић, Радивојевић, Бобот, Мршовић, Огњановић, Вучић, Перовић и Дејан Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, Цветковић Звонимир.
Ево трудим се.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес настави.

Нисам констатовала да су ту пуномоћници, извините.

Наставићемо са испитивањем другооптуженог Поповић Срећка.

А остале оптужене осим провооптуженог Миладиновић Топлице ћемо удаљити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Брновић, ја мислим да данас неће успети да буде испитан, да ли је ту Брновић? Ту сте. Па би Вас замолила да дођете сутра, а данас да не остајете овде у згради суда, нема потребе.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да, да, Миладиновић Топлица остаје. Настављамо данас са испитивањем. Јуче смо ја очекујем завршили, тужилац је имао додатна питања, да ли још неко има неко додатно питање за Вас. Имате Ви још нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих да довршим само оно што сам јуче започео. Ми смо дошли до оног Луга, па одатле до куће Хасана Чекуа, реците ми да ли сте добили посебан налог или наређење да одете у Луг, па одатле у Хасана Чеку кућу, или је то било самоиницијативно вас као вођа групе?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Прво ја нисам био вођа, друго јуче сам десет пута поновио акцију тог ако се не варам барем два, три пута сам рекао исту причу, али ћу вам поновити поново. Луг се налази на територији села Пављане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То знам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знам ја. Тако да је од фабрике до тог Луга има негде око 2 и по километра, два, два и по километра, значи на пола је пута између Ђушке и Захаћа је село Пављане, а сва три села су повезана значи не можеш да кажеш да су то села. И та села имају своје засеоке који се посебно називају, тако да господине никад нисам ишао грлом у јагоде, а никад нисам ни узео велику кору, увек сам водио рачуна о себи, а превасходно о млађим људима који су са мном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то био разлог што кажете да одете прво у Луг, па овамо?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је разлог био зато што сам сматрао да је ако одемо сви једним путем и неко паметан наћи ће се па једну крушку ће бацити и десеторо мртвих, а када се раширимо онда неће моћи да буде мртвих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ја хоћу само да знам је ли то Ваша одлука или је одлука Минића, вашег командира?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Моја одлука и мојих сабораца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немамо више ништа око Луга. Од Луга до куће Хасана Чеку је ли пролазите Ви поред неких кућа?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Пролазимо али нисмо свраћали ни у једну кућу, него смо директно ишли ка селу Агима Чекуа, значи то је, Хасан је отац Агим Чекуа колико ја знам. А у том дворишту је био и Халит Чеку, његов стриц.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ушли у то двориште?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И једна госпођа која је имала дете мало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте рекли већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, не морате да понављате.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Временски тачно, морам јер отприлике да он не чује добро је видим да покушава да ме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете ви да ме заштитите од оваквих упадица да ја не чујем добро и у том смислу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па десет пута сам, у стенограм погледајте видећете да сам десет пута на исти начин питан. Значи толико господине Станковићу ја сам рекао изволите питајте шта год хоћете, али немојте ме питати десет пута једну исту причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени изражава негодовање због тога што понавља део своје одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо сада, ко је био све у дворишту, јесте Ви ушли у двориште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите ко је био од припадника или од укућана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У дворишту куће Хасана Чеку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од укућана или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Укућана, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ових које је набројао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим ових које је набројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неко осим ових које сте набројали.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: На капији су била униформисана лица појма немам која су била када сам ја наишао, нити ме буквално интересује. Када сам дошао до Асана и Хасана како ко га назива, поздравио сам га јер нормална ствар да се познајемо јер смо радили у истој фирми. Поздравио сам његовог брата Халита, значи то је све на.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи био је и брат Халит?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то питам ко је осим овог што сте.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Он је стојао на једном темељу једног, у том дворишту темељ неки је био који је пупуњен са неким отпадом и шта ја знам зашта је то смеће и бог сами га зна. Ова је госпођа држала дете у руци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У рукама.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Види се да је факултетски образована или школована јер је речита била. Значи када сам ја питао Хасана где ти је син и у том стилу, он је негирао то све, а она је рекла видиш да зна све о теби зашто покушаваш да га лажеш, у том нешто на шиптарском јер ја шиптарски не знам толико да причам, али толико колико понеку реч разумем и то сам схватио на тај начин. После тога сам отишао, после разговора са њим једно пар минута, отишли смо у кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекај, чекај, ја питам да ли се сећате да ли је још неко био у дворишту осим?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нисам обраћао пажњу нити ме интересовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Зашто сте ишли у кућу са Хасаном? Следеће питање.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Следеће питање одговорићемо господине врло радо, потребна ми је била слика Агимова, Агимова његовога сина, великог човека са хиљаду глава српских у хрватском рату. Је ли знате за њега ко је он?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одлично знам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знате, јер да знате не би тако питали. Интересовала ме његова слика, пошто знам, видео сам у разговору да није

ту, и да је вероватно, у међувремену када сам изашао из куће дошло је до пуцњаве са десне стране или са леве стране када се окренеш према граду. Господин ваш заштићени «С», не смијем да кажем рекли сте ми, је толико пијан био и дрогиран да, молим Вас не прекидајте ме, ја Вас нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па мене то не интересује.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Интересује вас, питате ме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Моје питање гласи зашто сте ушли у кућу са Хасаном?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: За слику да видим, да ми да слику његову.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тачка. Не питам више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам дао слику?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Дао ми је слику, и то зна лепо и госпођа која је ту била и онда кад је дошло до пуцњаве господин «С» је толикоfino, паметно урадио, да је дошло до пуцњаве, а то ћемо касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема касније, реците сада.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, не, јер не могу да вам кажем јер онда ћете ви да га саветујете за паметне неке ствари, као што га саветујете већ годину дана како је он постао сарадник, и ја би био сарадник када би био без образа, без људског достојанства, без чојства, без свега онога људског што је и да ми опростите 12, 15 година затвора садистичког.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Поред, јесам ја разумео да је Хасан ушао са Вама у кућу, заједно са Вама?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ушао још неко?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само вас двојица?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само нас двојица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте нашли слику?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јесмо у креденцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и јесте онда изашли или сте нешто разговарали са њим?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јесмо, изашли смо до шупе, одатле ја сам продужио до капије јер је дошло до пуцњаве, када сам одатле када сам плунуо у вашег «С» и отишао даље у бесу, не знам шта се даље дешавало даље, нити ме интересује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред те куће у дворишту и те шупе, је ли било још неких објеката?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Било је, како није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли била штала?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али то је толико небитно, нисам обраћао пажњу нити ме интересовало, кад бисте Ви схватили да мене не интересује објекат као објекат. Мене интересује тај објекат док га не освојим, када га

освојим мени није битно, нити гледам да ли је он од керамике или од мермера или од сламе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте освојили ту кућу?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па ушао сам са њим у кућу његову, ваљда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ту се завршава Ваше?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Моја се прича са тим завршава, ја излазим на капију и идем даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Је ли био ту присутан Кадри Чеку? Је ли знате њега?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Могуће, али нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли познајете Хаџи Чекуа?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам вам рекао јуче по презимену и имену не, али кад их видим онда ћу да знам да ли познајем те људе или не, јер њих је десетак радило, једно десеторо најмање их је радило по пивари и шећерани и фабрици алкохола, то је све у истом кругу и истом платном списку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ајмо сада овако само, бројчано колико је било људи у дворишту, пет, шест, један, два?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, не знам, не знам, нисам бројао нити ме интересује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко тукао Хасана Чекуа у дворишту?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја док сам ја био за тих 20-так минута, евентуално 30, нити је могао нити је смео. Господине ја ако некеме ставим конопац око врата не скидам га, али никад у животу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, колико то траје.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Немојте ме прекидати, никад у животу нисам био јајара, никад нисам се служио нечистим људским работама, рекао сам јуче и поново понављам. Ове руке су чисте, прљаве никад у животу нису биле, никад нисам имао посла са органима судства, јесам са СУП-ом јер сам радио у њега, али никад нисам прљавих руку био за ништа, баш за ништа, не ја, него ни мој отац, ни мој ђед ни парађед, а Ви господине упорно покушавате да ме направите криминалцом, силоватељем, човеком који силује, особом која пљачка, а ја вам кажем поново и опет вам кажем доведите вашег «С» за прљавштине, крађе, силовања и те работе, стави мене на полиграф, а да ставимо и вашег «С», сплачину, јер је тај човек садиста који је доказан, Бановци, породица, брачни пар, 20 хиљада евра опљачкано зашто је осуђен, за пљачку златаре, за пљачку поште, за пљачке ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу морате сада да се сконцентришете на ова питања и на ово што Вам се ставља оптужницом на терет.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Морам да кажем кога су узели госпођо, не би ми било криво да су узели неку сиротињу па барем да га помогнете, али да узмете садисту, криминалца, особу која је све и свашта само не човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али већ сте нам рекли. Али већ сте нам рекли за тог човека, тако да се сада држимо овога.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само изволите, имам ја времена, нећу ја следећих пар година пошто видим да сте ме већ осудили, нећу нигде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не судим ја.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не ви и ова работа тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде сада да чујете, уопште нисте чули шта Вас тужилац пита, а Ви причате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хасан Чеку је радио са Вама у пивари?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Он је био пословођа када сам ја дошао у пивару да радим у магацину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви знали да је он отац Агима Чеку?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јесам, како нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И у време док је радио?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нормална ствар још се хвалио да му је син.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвалио се?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине Хасан Чеку је био благајник ОВК, знате шта значи то, он је скупљао помоћ на територији општине пећке за фабрику шећера, пива и алкохола. Тај Хасан Чеку код њега се долазило у канцеларију, те случајности ја сам ушао у ту канцеларију јер сам радио, ја сам радио као диспечер пива, а он је смењен био са положаја пословође и чекала се пензија његова. Код њега се улазило и кад се прими плата он дође и каже «ти господине из имућне си породице дајеш 5 хиљада динара, ти 50 марака, ти 500 марака» код њега се то господине, пошто видим да га покушавате да га убаците као невинашце, није он невинашце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро то је Ваша импресија, то нема везе.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Није, него је заведен као и његов син, невинашце исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи он је скупљао те добровољне прилоге за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, познавао га је.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Познати су чак и Европској, Халит је познат колико ја знам чак и у затвору у Шпанији, Даут један од војника Агимових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то уопште није било питање, него питање је било да ли сте га познавали и пре овога, Ви сте рекли да сте познавали га и рекли сте шта је радио и то је то.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Познавао сам га, госпођо нормална ствар да сам га познавао, ја се извињавам али познавао сам нормална ствар да сам познавао, радио сам са њим у пивару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је и јуче рекао неколико пута, сада га опет питате.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И јуче сам то понављао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је за Хасана, није рекао за Агима.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине то сте ме исто питали када сам истражном давао изјаву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Нисте Ви хтели да разговарате са мном пред истражним судијом.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте одбили моја питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сад немојте о томе, него сада већ.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, не, јер Ви сте запретили да ћу да видим ја ко сте Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине Поповићу да чујете питање. Ајдете тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је јединица Мртвог имала неки штаб у Пећи?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Није то Мртвог, то је Војска Србије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Небојша Минић звани Мртви је био Ваш командир?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Мој командир али то је његова војска, он је имао своје пет, шест људи али ја нисам припадао тој војсци, ја сам припадао Војсци Србије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имао он штаб неки?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Небојша Минић, је ли имао некад неки штаб у Пећи?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Штаб он није имао, имала га је Војска Србије, тада Југославије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли користио лично Небојша Минић неку кућу или нешто?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Користили смо приватну кућу код гимназије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то питам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али питате тако двосмислено као да сам ја јучерашњи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одговорите Ви једносмислено одговорите, ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то команда била нека?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је била госпођо једна кућа, не знам чије је власништво, нити ме интересује, где смо ми смештени били из вода, а тако да кад би дошли мислим ту немамо обавезе према терену на пример, ту би дошли и одатле добијамо наређења и идемо где нам се нареди по нашим јединицама да их обилазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви ту и спавали?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте долазили ту је ли тако да примите затадак?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам долазио само око 7 сати, око 5 ја сам већ био кући. Значи никад нисам радио ноћне смене јер ме прво године, друго и полако вид, треће што по дану мислиш да уради и уради, по ноћи зна се за кога је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту био Минић? Је ли ту био Минић када Ви дођете ујутро у 7?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Долазио је, а где је спавао он не знам нити ме интересује, али ја лично свако је јутро дошао на обавезно да види ко је дошао, шта смо били, где смо били, извештај да прими и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту долазио и Топлица?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Никад ја, можда један пут ако се не варам, али то је на капији можда био, значи унутра ја се не сећам да је он био, барем док сам ја преко дана био, јер ја понављам поново по ноћи никад нисам радио, једино јер ја сам војник који каже по дану је боље види и непријатељ и пријатељ, а по ноћи само непријатељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче, извините.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли долазио, јесте видели некад ту у тој кући где се се скупљали и Миладиновић Топлицу да је долазио?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Није, па сада сам одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сам га то питала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Молим? Јесте долазили ту пешке или Вас је неко возио и ко Вас је возио?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине, Пећ је Срби су између себе се знали 99%, можда нисам знао по имену и презимену како се зове, али знам отприлике да је у Бреженику или је код аутобуске станице где сам ја живео или је код железничке станице или је Какарићу или је на Дули, али смо знали тачно отприлике ко смо, јер нас није толико било да не познајемо се. Фала богу што смо се знали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте Ви одлазили тамо?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Захваљујући појединцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питање је како сте одлазили?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су Вас знали људи?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Неко би стао да ме пребацио од другова или тако увек неко, у том смислу никад нисам возио јер прво нисам имао возачку то зна цела Пећ, када сам изашао из Пећи изашао са покојног пашаног «Џетом», а њу је возио господин Радуловић који ме пребацио до Крагујевца, од Крагујевца сам возило пребацио до Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сада Радуловић?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Друг ми Јанко и небитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче сте рекли Сокић?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Који ме је пребацио када смо бежали из Пећи, возило сам пребацио до Ниша, дао свастике кључ, то возило се ја мислим и дан данас налази на територији општине Прибој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете, а Сокић је пребацио породицу, не Вас, тако сте јуче рекли?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, госпођо, 11. 07. моју породицу сам ја и Сокић пребацили у Нишу и тог истог дана се вратили да би 13. ја поново са «Џетом» отишао за Крагујевац, и из Крагујевца за Ниш и у Нишу оставио «Џету». Толико господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте после овог догађаја чули да је Хасан Чеку убијен?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, нити ме интересује, и ако је убијен није ми жао толико, да ти кажем једну ствар ја лично не знам да ли је убијен или није убијен, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сте чули.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Види како му је син посејао семена пшеничног, па онај кукољ по Хрватском по Крајини, није он могао ни заслужио да буде жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада да Вас питам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али искрено да ти кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Баш ме брига.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знаш ко му је жена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, господине Поповићу да Вас питам, у вези Топлице јуче Вас нисмо питали, како је изгледао Топлица Миладиновић?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само тренутак ја се извињавам, молим Вас извините, превасходно вама суду и држави Србији, коме је жена била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па вероватно једна особа која је блиска и нашем, а не знам коме, Ви знате вероватно, али ни та особа не мисли Србији и српском народу ништа добро, ко ни Агим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О коме причате сада?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Пита ме да ли знам ко је жена Агим Чекуа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас пита?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знам господине јер никад нисам упознао ту дотичну даму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је питао?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Претпостављам да је негде из Босне, из Хрватске и претпостављам да је љубитељ Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте да Вас питам ја, тужилац ће да, је ли Ви сте сигурно без микрофона рекли или сте сели, ја Вас овог пута уопште нисам видела да сте питали.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице могу нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? Кажите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Тужилац је питао када је сео ко му је жена, ко је жена Агима Чекуа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Питао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оптужени је то чуо и одговорио је.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дозволите, а ви не можете то да дозволите, као што мени не дозвољавате не можете дозволити тужиоцу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми, питала сам како је изгледао Топлица, првооптужени Топлица у то време?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Топлица Миладиновић, било ми је част да будем под његовом командом тих пар месеци, човек официрског држања, то је моје гледиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш утисак, добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господин у свом послу, нисам имао части и прилике да толико будем у контакту са њим, пар пута добро јутро, добар дан. Званично никад нисмо сели у ресторану или негде да приватно будемо, значи али са моје стране то је човек официр, господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас онда разумем у том смислу да он имам овде неке исказе да је он пио у то време и да је често био, да је био видно пијан.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Он пијан, ја колико знам, ја нисам поново понављам пар пута са њим сам био значи службено, значи оно што је у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Или у јединици, а у приватном никад нисам био са њим у кафани или у ресторану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али овако када сте га виђали.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Никад га нисам видео пијаног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Радивојевићу немојте галамити.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Зато и кажем да је господин јер то ми је чудно да је он пијан, јер обично то кажу они који се нису трезнили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам следеће, када кажете да сте дошли до куће Хасана. Када сте рекли да сте дошли до куће Хасана Чекуа и да сте ту видели неке униформисане људе, који су то били, из ваше јединице, неке друге?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Резервисти, резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервисти војске или полиције?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли и из које јединице не знам, верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске или полиције? У којим униформама?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Овој стандардној Војске Југославије тадашње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелена маскирна каква?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Маскирне, али оно стандардне оне обичне. Значи обичне оне, резервисти, буквално резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико њих?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Немојте ме погрешно, али ја мислим да је њих троје, четворо максимум било ту око капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око капије?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Унутра нису били него око капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они ту нешто опколили ту кућу или држали стражу или шта?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нисам обраћао пажњу јер једноставно госпођо ја сам се, имао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали уперене пушке у те цивиле или нешто?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, не, него једноставно ја сам човек прек, емотиван, у изузетној емотивности, значи нисам од оних мушкарчина који не пусте сузу, пустим ја сузу, пустио сам је и кад сам ушао овде, када су ме довели прије 8 и по месеци, не стидим се ја тога јер нормално је бес, али никад нисам себе сматрао неким великим јунаком нити у неким посебним, али нисам ни дозвољавао да се мени неко стане на пут, да би мене рекао овако или онако. Ја ако видим да је неправедно, ја се само окренем и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта су радили ти људи, значи ти униформисани резервисти?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Кад смо ми ушли они су отишли у непознатом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Где ли су отишли, да ли су отишли само иза зида или појма немам, нити буквално не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остале су ми још две ствари.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако да разјаснимо. Да ли сте Ви или нисте одређени да будете вођа групе, Ви кажете јуче да сте били најстарији?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Поштовање према мени госпођо су имали сви због мојих година једно, друго знали су да сам ја човек, управо је то користио Небојша, моје име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је он одредио за вођу те једне групе, Ви, Шуми, та двојица?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, ја нисам много контактирао са њим, знали смо да смо, ја и он смо већ били у некој дистанци још прије тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јер видео сам да он има посебну групу у групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли Вас је тада одредио или не, само ми то кажите?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Он је само рекао ајде вас двојица, ја и Шуми смо то отишли, узели смо још два момка која су стварно небитни у овој причи, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од те тројице то је један?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А он је отишао главним путем сеоским који је ушао директно у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од те тројице један је Булатовић?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Шуми Булатовић?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, не, Булатовић је ја колико знам био, али са мном не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био са Вама. Добро и остало ми је још друга ствар, то је Брновић, где Ви њега видите тачно у ком тренутку и шта он ради?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Брновић, господин Брновић у овој причи је стварно, стварно смешно да га уопште повезујете са том причом. Господин Брновић никакве везе нема са Ћушком, Пављаном, Захаћом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте га видели?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Њега сам само видео на раскрсници случајно, да ли је то он био по службеној дужности или је случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој раскрсници?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Пазите он је био командир Клиначине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на којој раскрсници сте га видели?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је километар даље, значи то је његов реон, он је чуо пуцњаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Километар даље према?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нормална ствар да ће да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете, километар даље према Пећи или километар иза Захаћа?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Даље од Пећи, према Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Приштини?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте га Ви видели?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: На главном путу када сам ја излазио око 11, пола 12, када сам ја излазио буквално из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он сад ту ради?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли стоји или?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Стојао је поред возила и једноставно овако нити је мимиком неком, ја сам рекао нека иде у пизду материју све, ја се извињавам на вулгарности, и отишао сам према Пећи колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у униформи или у цивилу?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Верујте ми да, сада кад мало боље размислим, не могу да се сетим да ли је био у униформи, ја мислим да јесте, али немој да ми верујете, нисам толико сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко са њим?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нисам приметио, могуће је, али стварно је небитна личност у овој причи тако да браћа Корићанин, Цветковић и Брновић су у овој причи по мени не заслужују да буду овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кола су овоме Брновићу окренута ка Пећи или од Пећи?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Верујте ми да не знам, нећу да вас лажем, јер буквално заслужили сте да вам поштено одговорим, поштено одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знам, стварно не знам на коју страну су била возила, опет Вам понављам нисам господина ни, како да вам то кажем, мада сам ја са његовим братом био својевремено добар пријатељ и са његовим сестрићем, али са њим нисам толико био присан да би могао ја да станем и да са њим поразговарам и да би нешто рекао, једноставно прошао сам и рекао сам нека иде у пизду материну све, поново се извињавам, али то је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико сте Вас двојица разговарали?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да, толики је разговор био између мене и њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И знате или не знате шта је он радио осим што је стајао?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не. Вероватно он ће Вам то рећи најбоље, ја не могу да причам нешто што нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А браћу Корићанин кажете да тога дана нисте видели?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И Цветковића?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Цветковића баш никако, овог сам видео на послу сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он био? Сутрадан сте га видели?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: У пивари или дан, два после тога, намам појма, у пивари случајно али у фабрици, у Ћушки њега нисам видео, ни једног ни другог ни трећег Корићанина, ни Брновића, ни Цветковића, све петоро укупно, једино Брновић је био на главном путу оно што сам вам рекао у 11, пола 12 ту негде је било када сам ја изашао из проклете Ћушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Никад се не исправила увек била наопако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо да ли има још неко да Вас пита нешто. Браниоци? Пуномоћници? Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: (Бранилац првооптуженог Топлице Миладиновића) Срећко ја ћу Вас питати само кратко.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Неколико имена да ли су Вам позната?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Љумовић капетан прве класе?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Знам га из виђења, никад се нисам упознао директно са њим да би могао да причам о њему нешто.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Капетан Поповић ваш презимењак?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Који?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нажалост не знам име, да ли је био у вашој чети неки Поповић?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: У мојој чети.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, ја не знам. Ја сам био.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поручник Перић?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Могуће али стварно не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ђекић потпоручник? Оташевић водник старији?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Све ми то, али док не видим лице.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, ја ћу само да Вам набројим имена, само по сећању реците тако да немојте. Ћирковић поручник?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ћирковић ја мислим да је он Накло, Набрђе ту дужио, ако се не варам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И Јефтић поручник?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Могуће да је и тај дотични господин исто био његов заменик или обрнуто, да су дужили Накло и Набрђе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте можда знали капетана Влаховића?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је он радио, где је био по командној, по Вашем ако знате, ако не знате нема везе?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Капетан Влаховић резервни је он капетан, човек изузетно поштен, али ја лично сам тражио да се смени са командира Накла, јер сам нашао пар пута да му је стража лабилна, да му је стража попустљива, тако да сам практично ушао у Накло без заустављања страже. Ушао сам и онда сам тражио да се он смени јер је човек био, није био за то.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само вас питам да ли га знате.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Није био војни, једноставно није га бог дао за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте тражили да се смени, коме сте рекли да би требало да се смени?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја лично њему сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њему?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Њему сам рекао у расправи са њим сам рекао ниси ти за ово пријатељу иди дадни оставку док је време, немој да ти гину људи без потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините браниоче.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, и капетан Дашић?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Могуће да сам га знао, али не могу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Толико судија, ја немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко? Изволите господине Бобот.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Захваљујем. (Бранилац опт. Богићевић Бобана) Мене занима само да ми кажете када сте кренули са својом групом на почетку тог догађаја, да ли је са Вама био Богићевић Бобан?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко да ли има неко питање?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Богићевића нисам видео на територији села Ћушка и Пављане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Миладиновић имате Ви питања? Не. Добро, да ли Ви имате још нешто да кажете, господине Поповићу имате још нешто да кажете?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Имам. Ја превасходно извињавам се вама и суду, али би хтео да у знак пажње према херојима неким деци, да прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само њихова имена. И господину, колега Миливоје Ђуричић, замислите нестао је а колега му никад није увом мрднуо да га спаси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да Вас питам, више од оних имена што сте јуче читали?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, не, само да вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што читате, пошто ја разумем да тако хоћете да завршите, техничке ствари две, господине Поповићу две техничке ствари, да ли Ви хоћете да вам се из депозита извади лична карта или Ви желите нову важећу личну карту, у том смислу доћи ће из полиције да Вас фотографишу и да Вам узму отиске, добићете нову личну карту, ја тако разумем ово Ваше писмо и ова Ваша два обавештења.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међутим нисмо, ја нисам због тога да се Ви не би нешто сматрали да се ради нешто мимо прописа, ја сам сада чекала претрес да Вам кажем дакле доћи ће у договору са управником доћи ће полиција да Вам узме отиске и да Вас фотографише за нову личну карту. Уколико Вам треба ова Ваша лична карта која је у депозиту због тог што сте написали из ових разлога, то ћете сада да ми кажете да ли та неважећа нешто може да помогне. У сваком случају ја сам се договорила са управником и то ћемо решити ових дана, то је прва ствар. И кажите ми сада шта хоћете стару или?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја би нову јер стару има овлашћење не може да подигне ништа са старом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нову ћемо да урадимо, јер сваки човек има право на личну карту. Добро, то је решено значи када буде те службе које издају личну карту, обзиром да Ви нисте у Београду него у Крагујевцу и тако то сад технички гледамо како ћемо да изведемо, и видећемо да идете на лекарски преглед за наочаре што кажете да вам требају, а имена нам читајте уколико је то у концепцији Ваше одбране, знате.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је у концепцији моје одбране јер се то десило све пре Ђушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Ђушке?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А заслужују та деца и ти нестали који се воде као нестали које ја знам, заслужују, са територије града Пећи, заслужују посебно ова деца за мене су они хероји већи него ови који су моји саборци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да нам приложите тај списак? Господине Поповићу хоћете да нам приложите тај списак или да га читате?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ово ми је уз подсетницу, једино могу да препишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда немојте да преписујете, читајте онда.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Обрадовић Иван - изузетно дете, гимназијалац прва година, 15 година, спортиста, родитељи патријархални, изузетно поштена породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам читати или?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ристић – 15 година, Трифуновић – 16 година, Гвозденовић – 16 година, Станојевић – 17 и по година и Радојевић – 22 године. То су деца која су убијена у Панду, замислите нису их злочинци убили него поштени Шиптари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само нам прочитајте.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Списак људи који су нестали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има људи?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нема их много јер ја само деветоро знам, а остали ја се извињавам што их не знам, али они су битни због нечег другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Због господе из Ђошка. Ђурићић Миливоје, адвокат, човек који је Косово и Метохију изузетно поштовање имао као правник, нестао у непознатом; Петровић Радоња, пензионер, изузетно поштен човек, цела га општина пећка зна, а и шире; Станковић Миодраг, фирмописац са Подилињака у близини Карића куће, исто нестао; Мартиновић Војо, нестао; Николић Раде, нестао; Ценић Митко, нестао; Драговић Предраг, то је онај са сликом «жуте куће» како се деле његови бубрези и срце и панкреас и изузетно јак био и здрав човек, син га је познао случајно на слици; Петковић Зоран и Петковић Драган, ја се извињавам друге које нисам упознат али ово је заслужио да се каже јер ти људи ама баш никоме ништа нису урадили, радили су само свој посао, а дотична господа покушавају да ОВК представе као регуларну војску државе Косово, што ја и кад умрем нећу признати, а нас који смо у регуларну војску били, називате злочинцима, особама које силују, које убијају и које пљачкају. У ових 11 година мог живота пасијег, ни псу не би пожелио оно што сам ја доживљавао ових 11 година, радио по приморју хонорарно, по Војводини, по Беочину, по Шангају код Новог Сада, по Смедереву у железари, нема где нисам радио по грађевини, да би нешто зарадио, покушао да спасим породицу. Од силних пљачки које ми се овде стављају на терет, да бог да се ономе ко ме оптужио, њему се то стављало од тих пљачки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да кунете, не можете тек тако.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не кунем него само кажем, не кажем да није било пљачки, не кажем да није било силовања, не кажем да није било паљевине, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакако кажете да Ви то нисте урадили и да Ваше имовно стање сада је такво да тим доказује.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али не можете мени ставити тако нешто, јер у животу ја никад нисам то ни себи дозволио, нити је смео неко да ради ко је у мојој близини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не кажем да није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада дакле.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али ја лично нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на овај начин сте Ви сада завршили ја разумем са изношењем одбране?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И због тога пратите шта се дешава у даљем току поступка. Можете да постављате питања, да предлагете доказе, а ја Вас молим да се сада вратите тамо.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хоћу. Хвала, ја се извињавам још један пут вама и господи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите Кастратовић Славишу.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. КАСТРАТОВИЋ СЛАВИША

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да Вас питам, чули сте оптужницу прекјуче како се изјашњавате, да ли сте извршили кривично дело које Вам се ставља на терет и да ли сте кривично одговорни, да ли се осећате одговорним за то?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па прочитао сам оптужницу, и не осећам се кривим ни по једној тачки оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро

Позван да се изјасни да ли признаје дело које му се ставља оптужницом на терет, изјављује да дело не признаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при одбрани коју сте дали пред полицијом и пред истражним судијом?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

И остаје у свему при одбрани коју је изнео пред истражним судијом и приликом саслушања у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли данас да нам кажете у најкраћим цртама када сте мобилисани, у којој сте јединици били и да ли сте били у селу Ћушка 14. маја 1999. године?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја сам мобилисан пре почетка бомбардовања, наиме мобилисан сам негде фебруара или почетком марта и био сам на граници у месту Бабај Бокс. Почетком бомбардовања пребачен сам јер није могло да се иде до границе и пребачен сам у јединици код Миладиновић Топлице. Ту смо обављали послове обезбеђења и тако то, а конкретно за Ћушку тога дана нисам био са јединицом у Ћушки, са јединицом сам био у Захаћу испод села Ћушка, тако да у селу Ћушка ништа не знам шта се дешавало и то је то. Ако вас интересује нешто конкретно могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па оно што Ви сматрате да требате да нам кажете у своју одбрану, знате.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ја сам 14. маја био у Гораждевцу, то је сеоска слава негде до подне, то ми је дозволио Миладиновић да одем 14. маја. Тако да сам се вратио у поподневним сатима и сусрео јединицу у селу Захаћ, на улазу у селу Захаћ. У самом Захаћу није било никаквог убиства, то може да потврде и мештани села Захаћ, Албанци, а ово што се ставља у оптужници чиста је измишљотина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам рекао Топлица да поставите стражу или да идете на славу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, па на славу и уједно стражу да обезбедим село, пошто сам ја њега питао још 13. за сеоску славу, био сам 13. и 14. до подне у Гораждевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте отишли? Јесте се враћали мислим у Пећ?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, да, био сам 13. читав дан у Гораждевцу, па сам се вратио увече становао сам у Пећи у изнајмљеном стану, 14. ујутро сам поново отишао у Гораждевац и негде око подне сам се вратио и отишао да сустигнем јединицу, те сам је сустигао у Пављане, Захаћ, то је ту све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате још нешто да кажете?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па немам, ово што је у оптужници, то је чиста измишљотина. Тужилац даје неко своје мишљење да сам био као спреман да пружим неком подршку или шта већ знам или за овог Хисвукаја сведок, наводи тужилац да ме препознао, а увидом у списе нигде ме не помиње, и на препознавању ја сам био на месту 3, а сведок показује на 2 и 4, па не знам тужиоцу одакле да ме он препознао или шта, па би волео да ми објасни. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, добро. Онда идемо на овај део поступка где Вам постављају странке питања. Тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је Миладиновић лично рекао да идете у Гораждевац?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било тачно?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ја сам њега питао 13. био сам 13. а и 14. сам га питао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то 14. када је то било?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ујутро, изјутра око 8 сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте се вратили у Захаћу да ли сте видели неког, јесте се прикључили јединици?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте видели тада у Захаћу из јединице?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Из јединице?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па Минић је био, Рашковић, Сокић, ови из Босне, Шумадинац, Босанац, тако ови стални чланови јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био Поповић Срећко?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте и њега видели?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Мислим да јесам, јесам, вероватно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У којој ситуацији сте њих затекли и како сте га видели?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим шта су радили у селу када сте се Ви прикључили?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ништа, у самом селу, ја сам испред села Захаћа њих сусрео, а у Захаћу ништа нисмо радили, ништа, у Захаћу је већ било окупљено албанско становништво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви њих срели испред улаза у село или?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И заједно са њима ушли у село?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са овим лицима које сте побројали?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Бранилац оптуженог.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала председнице. Где си задужио униформу и оружје?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па оружје и униформу задужио сам код Иванковића, тада кад сам мобилисан, значи негде фебруара или марта, не знам тачно, то може да се провери у Крушевцу вероватно у војној евиденцији.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Још само два питања, са киме си изашао из Пећи?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па из Пећи сам изашао, живео сам у ванбрачној заједници са Албанком једном из Ђаковице.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Име и презиме?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Зекија Исуши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то мислите када је изашао из Пећи, када је, после бомбардовања?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: После бомбардовања?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Није ни морао прије тога излазити да нема ових ситуација сада овај коментар који осјећам ја, да нема оваквих ситуација, да нема оваквих тужилаца и оваквих пуномоћника оштећених, он би живео доле и значи ја сам лепо питао када је изашао из Пећи, са киме је изашао, одговори. Немојте да додајете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, немојте да стављате примедбу те врсте иако је интимна, она није за суд, задржите је за себе, за тужиоце и пуномоћнике и наставите молим Вас са питањима.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли тај дан у Гораждевцу си видео некога 14.05.?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па да, све мештане села Гораждевац, то су литије тога дана и мислим да могу да посведоче сви да сам био тога дана, то јутро у Гораждевцу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Јесте ли обишли стражу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви обишли или постављали или давали стражу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па те страже су се давале иначе јер ратно стање и свако село је давало сеоске страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми у којој чети сте били или у ком самосталном воду, ко вам је био командир?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ја сам био код Миладиновић Топлице, он је био командант 177.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, питам у којој чети сте били или у ком воду?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Првој чети, прва чета, први вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва чета први вод, ко је био командир тог вода?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па мислим да је био, не могу да се сетим, био је, исто неко војно лице је било командир првог вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте Ви примали команду?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па команду најчешће смо примали од Минића, сад од кога је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Минић?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па командир као одељења неког, па он је био на своју руку је радио неке ствари, откуд знам. Он је радио највише мимо јединице неке ствари у које не би улазио нити ме интересују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али Ви лично сте примали од кога, од командира одељења то је био Минић?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и то одељење је било у оквиру ког вода у оквиру које чете?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па у оквиру прве чете, првог вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прве чете, првог вода?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то све у оквиру 177. или чега?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, да. То није било наређење сваком посебно, то је било наређење за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ваше одељење?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био у том вашем?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па Минић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да мислим али ко је био све осим Вас?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па набројао сам, сви ови, ови оптужени, браћа Корићани они нису били, не знам, они нису били у нашој јединици уопште, онда овај Цветковић ни он, Брновић ни он, ту сам ја, Богићевић, Поповић, Сокић, ми смо били, а за ови други не знам како је то тужилац саставио и да ли из неких кафанских прича или ко зна већ одакле, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Брновић?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па он је активни полицајац, командир у Клиначини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала војска некада акције са полицијом?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Јесте на крају када је пре потписивања овог били смо са активном војном полицијом Бандере место тако се зове код Дечана, ту смо држали положај 10-так дана, тада нам је командовао мајор Балтић ја мислим, он је командовао војном полицијом, нас су прикључили војној полицији, тако да су акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питам Вас зато што се Ви чудите што се сада ту спомиње полиција за неку акцију са војском?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Конкретно са полицијом тако те акције нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које сте акције имали?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па то је где се појаве терористи идемо тамо да заштитимо становништво и да протерамо терористе, исто би додао у оптужници стоји да је то војна организација Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То није војна организација Косова, то је терористичка организација Косова, УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које? Добро.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Та војска коју тужилац наводи као војна организација Косова, њих ставља у војску, а нас у паравојску, не знам по ком основу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је онда Ваш командант добијао од неког задатке или је?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па то већ не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви не знате. Вероватно јер је постојао ланац командовања. Ништа није могло мимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему знате да је постојао ланац командовања?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па зато јер је то војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао Небојша Минић на састанке у команду?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ишао јесте ваљда, али ја га нисам видео тамо јер нисам никад ишао на тим састанцима и он је причао да јесте, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је причао да јесте?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао комуникацију неким радио везама, моторолама или на неки други начин?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ми смо некад носили те РУП-ове оне и сада он је имао неку комуникацију са неким, а са ким не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели да је имао комуникацију?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да видео сам да је носио тај РУП и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моторолу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Моторолу да, а са ким је имао комуникацију то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико сте имали тих акција заштите становништва и да ли сте имали још неке друге акције, пошто сте причали о још неким акцијама код судије истражног?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па обезбеђивали смо неке главне објекте и тако. Редовна војска што је обављала, заштита рецимо државних и неких установа, пекаре, касарна и тако већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и Ваша група та око Минића ишла на заштиту пекаре на пример, и обезбеђивање објекта?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Минић није. Минић је имао неке своје ван јединице неко своје друштво где је ишао сам ко зна где и шта је ко радио то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте Ви били код њега у одељењу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли са њим?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ишли смо тада када треба да се обезбеђује, обезбеђивали смо колоне рецимо Албанаца који су ишли за Албанију, е то где се ставља нама да смо ми протеривали то становништво, они су се сами организовали и ишли за Албанију, сада због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте их ви обезбеђивали?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па они су путем, кретали се путем, да их неко не дира рецимо и тако. Једно време смо их чак и враћали, тражили смо да се врате кућама, они су инсистирали да иду за Албанију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели овог 14. маја неко становништво да тако у организованој колони излази?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, ишли пре 14. маја, ишли су оно свакодневно из Митровице, пролазили су кроз Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас за 14. мај за село Ћушка?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не знам, ја нисам видео никог, ја у Захаћ кад сам стигао, имам другара једног у Захаћу ја сам им рекао да слободно могу да се врате кући, да нико неће да их дира, што су они и урадили. А један део је ваљда отишао према Албанији или где већ не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте чули да се десило нешто у селу Захаћ, кажете није било убијања, да ли сте чули нешто за село Ћушку ако нисте били тамо?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па, ја не могу да кажем нисам био, што нисам видео не могу да кажем било је то, било је ово, не могу да причам на ту тему ништа, јер ја нисам био у Ћушки и не могу да причам шта је било и како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули накнадно да се нешто тамо десило?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Нисам, јер ја кад дођемо са тих акција ја сам ишао на стан, живео сам са овом Албанком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девојком?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да. У изнајмљеном стану, тако да нисам, ја се нисам задржавао, после акције се нисам задржавао уопште у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели можда неке упаљене куће?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па, дим се видео у даљини, ја сам рубом села прошао, наишао сам на једну групу, ту сам препознао једну комшиницу, школску другарицу да кажем, путовали смо заједно аутобусом

за гимназију и то може да посведочи и она, можете да је нађете тужиоче да је питате ако Вас већ интересује истина шта је било и како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а сад ову браћу Корићанин не знате, али знате да нису били са Вама?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, је ли их Ви познајете или не?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не познајем их али видео сам их сада, људи немају никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте их видели кад сте ухапшени?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да. Онда Цветковић, он је радио у "П трансу" са мојим буразером, братом од стрица, човек никакве везе нема са нашом јединицом да кажем, то како, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли он био тада у униформи уопште?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја га у униформи нисам видео никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте тог дана можда видели Брновића на путу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако га знате?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Знам га, али га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Цветковића?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то што сам ја хтела да Вас питам, а за то време се Ваш бранилац јавио. Изволите.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, питали сте нека питања на која сам имао приговор, међутим, пошто нисте благовремено реаговали и дозволили мени, сада је бесмислено да ја то. И молим вас, ако можемо оно јуче што смо расправљали о примедбама и приговорима да имате у виду у будућем поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите браниоче. Остали браниоци да ли имају питања? Изволите господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Оптужени је спомену место Клинчина и полицијску станицу Клинчина. Може нам објаснити шта је то Клинчина, какво је то место, а наравно ако зна?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па могу, то је Клинчина на путу Пећ-Клина, полицијска станица која је често била нападнута од стране терориста.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А реците ми Клина, сад сте споменули Клина, шта је Клина?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па Клина је варош на Косову, варошица.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Је ли исто Клина и Клинчина?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Није.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то? Остали браниоци? Не. Имате Ви? Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте да сте добили одобрење, је ли то било усмено или писмено одобрење?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Усмено.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да се сетите где сте се видели?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па тада ја мислим да је било на путу према Гораждевцу, ту је била, ту смо били измештени из касарне у једној кући на путу, на раскрсници према Гораждевцу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, ако идете према Гораждевцу морате да прођете поред те куће?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте у тој кући или поред или где видели, разговарали са Топлицом?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ту испред куће, ја мислим колико ме сећање служи испред куће те.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад бисте одлазили из јединице, да ли сте морали да питате неког да идете из јединице?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па, како кад.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је рецимо Минић морао неког да пита?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не верујем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци? Пуномоћници?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: (пуномоћник оштећених) – Он је говорио да је после Гораждевца отишао у Захач, куда је отишао, куда је прошао што је отишао до Захач?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па путем, вратио се за Пећ, из Пећи према Приштини.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Нисте прошли до Ћушка уопште?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Јесам рубом, има једна велика кућа, не знам да ли знате Ћушку, велика кућа поред главног пута ограђена, ја сам туда прошао, поред главног пута.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Јесте ли ишли путем за Приштину који иде или сте ишли сеоским путем?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Поред пута за Приштину.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Сеоским путем?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ливада је нека била и касније пут.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Па рекли сте сад да сте отишли до Пећи, је л' сте отишли до Пећи?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Је л' сте ишли путем Пећ-Приштина или сте ишли неким другим путем?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, да Пећ Приштина, нема други пут.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: И где сте ушли сад у Ћушку, у ком месту?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ту где је велика кућа, сад да ли је то почетак села или, не знам ја, Ћушку не познајем уопште. Има једна велика кућа ограђена, баш велика кућа, туда сам ја прошао поред те куће. Иза те куће има још једна мала кућа где сам срео ту групу људи, жене, деца, људи.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Рекли сте да Вас је нека комшиница, да ли знате име те комшинице која је питала?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не знам, али живела је испод мог села, доле Почешће или не знам које село.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: А она где је била у Ћушкој или у Захачу, или?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: У Ћушкој.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: У Ћушкој?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Тако је, то је Ћушка почетак оно где је било.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли сте чули Ви за гаражу која је била нека гаража у Захачу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Гаража?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Знате ли Ви добро Захач?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па не знам добро, пролазио сам много пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас, само моменат. Реците браниоче, Ви све време држите подигнуту руку. Шта је сада проблем?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Проблем је што расправљамо о Ћушкој, какве има везе гаража у Захачу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте, сада сам Вас искључила, Ви ћете са оптужени укључити микрофон. Господине, молим Вас укључите микрофон такође, значи уопште тако немојте махати. Када мислим да неко питање није допуштено ја ћу га забранити и не можете уопште више. Слушајте господине Радивојевићу, немојте више да вичете и машете и дижете руку молим Вас, пустите пуномоћника да испита. Може да пита ако веће допусти. Изволите господине наставите.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Госпођо председнице, он је данас рекао да у Захачу није било погинулих, уопште нико није убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Није сигурно док сам ја био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати, само Ви постављајте питања.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ја сам управо о томе хтео да питам, да ли зна да је у тој гаражи убијено 18 људи?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја могу да гарантујем док сам ја био ту да нико није убијен у Захачу.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: А да ли сте чули касније да је тога било?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, то је оно што сам рекао да може да га пита за Хрватску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте, за сада игноришем то што кажете без микрофона, а следеће.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Одговорићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ништа одговорити. Изволите господине.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Рекао је да је посетио неког другара у Захачу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Може ли да нам каже његово име?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Каплан Кастрати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, говорио је о томе и пред истражним судијом.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каплан Кастарти, то је оно што сте причали?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Нисам га посетио већ сам га затекао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте га видели ту и разговарали са њим?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ако дозволите, ја бих га питао да ли је неко хтео тог Каплана Кастратија да ликвидира, да га убије?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па не знам ја да ли је неко хтео да га убије, нисам ја у ничијој глави да знам да ли је неко хтео да убије неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мисли да ли сте га затекли у некој опасној ситуацији, то је питање?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па, Минић је можда и хтео, откуд знам, јер Минић је радио на своју руку шта је хтео.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Па је л' то у Вашем присуству урадио?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па није у мом присуству, мада ми се пожалио овај да га не убије неко, Минић овај, ја сам рекао нико не сме да те дира, нико неће да те дира, слободно можеш да живиш да останеш ту, што је и учинио.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Је л' ту био Минић са Вама кад сте то разговарали?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Поред мене није.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Па добро, је л' био негде у близини?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па био је у јединици, сад где је био, да ли је био на метар или два, не сећам се.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да видимо господин Перовић? Имате додатна питања? Добро. Пуномоћници онда да заврше.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: (пуномоћник оштећених) – Је л' имам Ваше одобрење да непосредно постављам питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непосредно да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли оптужени може да нам каже када је постао припадник 177. одреда?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја мислим 24. или 25. марта.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А на који начин сте постали припадник тог одреда?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па као што сам рекао био сам на граници у Бабај Боксу, место Бабај Бокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита ко Вас је баш распоредио?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да испричам да би било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и са именом може.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја сам задужио прво, рекао сам код Иванковића, оружје све, били смо распоређени на границу Бабај Бокс, камион се враћао дан пре бомбардовања или тако нешто, да повеземо храну и све што је потребно. Бомбардовање је почело, тако да камион није могао да се врати у Бабај Боксу, тако да смо ми распоређени како где ко.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко вас је распоредио?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па Иванковић.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А где је он у то време радио Иванковић?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: У пећкој касарни, касарна Пећ.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли вас је неко из војног одсека распоређивао?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Мене не, колико ја знам мене је Иванковић, сад ко је њему наредио, шта, како, то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте знали ко командује том првом четом, првим водом кад сте распоређени у 177. одред, односно у прву чету и први вод?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Када сам дошао, видео сам да командује, мислим да је поручник био Миладиновић Топлица, нисам знао пре ко командује, шта, како, то нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Вашим водом да ли сте тад сазнали ко командује?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па касније јесам, до тада нисам знао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита ко вас је распоредио, у чету, у одељење, у вод, ко је то урадио?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Иванковић је распоредио код Миладиновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је даље вршио распоред?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Миладиновић ме распоредио прво у пви вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је распоредио после у одељење код Небојше Минића?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па не знам, не сећам се како се звао, рекао сам пре да се не сећам овог који је командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да је Топлица Миладиновић са још неким припадницима те јединице одлазио нешто пре тога у Ћушку?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја сам чуо да је Минић био пре тога у Ћушкој и да је ваљда тражио оружје да се преда и тако нешто, то сам чуо, нисам присуствовао нити видео, али сам чуо да је био и да је тражио да се преда оружје из Ћушке.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је л' знате да ли је оружје и предато?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Чуо сам да је предато пар комада, сад шта је предато не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажите да ли сте одобрење за напуштање, за одлазак из јединице тражили од Топлице Миладиновића тражили и пре овог догађаја?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Којом приликом?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па сеоска слава је у Гораждевцу 13. и 14.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, али пре сеоске славе, значи у априлу, у марту?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па можда сам тражио некад да обиђем моје, али не сећам се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А после овог догађаја?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па јесам, кад хоћу да идем у Гораждевац да обиђем своје, наравно да га питам оно усмено, пошто немам никаквих обавеза могу да скокнем до Гораждевца.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су и остали припадници јединице директно од Топлице Миладиновића тражили одобрење да напусте јединицу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па како који, не верујем да су сви, Минић не верујем да је питао било кога.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате која су средства везе коришћена у јединици?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па једно време смо користили РУП, то су војне везе, а кад смо били с овом активном војном полицијом дао нам је мотороле неке и тако.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кад се то десило, те мотороле кад сте добили?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па мотороле задњих месец дана кад смо се повукли с Косова, тако нешто.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко је добио мотороле да користи?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па тако кад тај мајор да коме.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је л' знате ко је носио мотороле у јединици?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па Минић је носио, њему одакле моторола ко зна, он набави то, од кога, шта, не знам, Минић и његови неки другари који не верујем ни да су били у јединици.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је л' он имао ту моторолу и пре него што су вам ови из СУП дали или тек после?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Нису нам из СУП дали мотороле, нико ми није дао моторолу из СУП.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не Вама, него јединици?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То је војна полиција, активна војна полиција.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: У смислу члана 90 ЗКП питање је гласило овако "Када вам је дала полиција моторолу", то клијент мој није рекао до сада, а Ви нисте реаговали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам то питање заиста ни запазила. Немојте таква питања постављати.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Колегинице молим Вас, председнице молим Вас, због тога ја инсистирам да пазите на предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оправдано.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала колегинице.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато које су шифре коришћене у тој комуникацији средствима везе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то коришћене неке шифре и које?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па Минић је користио, користило се шифре, Минић је некад користио "шакал" шифра, "јаблан", шта ја знам "јавор" и тако ти називи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Све те шифре је користио он?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па Минић, он има везу, сад с ким се он чуо и како, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А који је други назив Ваше јединице био, је л' постојао неки други назив?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Није постојао никакав други назив, 177., територијална одбрана. Ја за други назив нисам чуо док нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Радивојевић виче без микрофона. Господине Радивојевићу, оптужени кога Ви браните сада износи одбрану и одговара на питања.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате од кога је Минић добио наређења?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не знам. Нисам присуствовао, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је Ваша јединица учествовала у неким борбама са ОВК?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Можете да нам кажете макар неке од њих?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Рецимо на Бандерама, то је код Дечана место.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Даље?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па рецимо Љођа и не знам, свуда, онда Набрђе и тамо тај део.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Колико је, да ли је јединица имала губитака у људству?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Јесте, али не знам имена, јесте имала је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је ова супротна страна ОВК имала губитака у тим?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не знам, не знам, вероватно јесте, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Тог дана када сте се из Гораждевца враћали према Пећи и срели своју јединицу, сустигли је код села Пављане, да ли су они причали да ли је неко пружао отпор у том делу док су боравили, односно док су били у Ћушкој или то?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па не знам, ја у Ћушки нисам био, тако да не знам да ли је пружан отпор.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, ја питам да ли су они помињали то?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Мени није причао нико ништа.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су рекли зашто се налазе у том делу, значи у месту, у Пављану, у Ћушкој, у околини?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па да Вам кажем.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, сад ћу се морати убацити ако ми дозволите, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, наравно да не. Изволите госпођо Јовановић.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажем, да ли су Вам причали зашто се они налазе ту?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па да Вам кажем, туда је био коридор, Ви можда знате или питајте господина до Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само одговорите смирено.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Пребацивали су из Ћушке преко Љође, па даље према Радоњић језеру и према Албанији.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко се пребацивао?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па терористи, Агим Чеку и његови саборци.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па је л' ова Ваша јединица због тога била тог дана ту?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па вероватно, због чега би друго била.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је л' сте ви у јединици знали пре тога, значи да се Агим Чеку са својим неким припадницима ОВК налази ту у Ћушкој, Пављану, Захаћу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ту му је родно место, јер туда су они пребацивани Ћушка преко Љође, и даље према Албанији.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А шта је требала ваша јединица тог дана ту да уради?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ако има терориста да их неутралише.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па је л' су неутралисани?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па не знам, нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био ту, не зна.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па добро, ја питам да ли има неких каснијих сазнања из јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте питати је л' су неутралисали, значи онако како треба госпођо Јовановић да не би губили време да постављате преко већа и тако.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ово што кажете да је Ваша јединица у неком периоду обезбеђивала колоне Албанаца при њиховом одласку за Албанију. А од кога сте Ви њих обезбеђивали?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па да се несметано кретају. Ми смо обезбеђивали и колоне војске, рецимо полиције, једноставно их обезбеђивали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па ко је могао да их нападне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, немојте одговарати. Обезбеђује се група људи која се креће у ратном стању, знате проглашено ратно стање.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте до краја рата били у 177. одреду, првој чети?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Јесам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Када сте демобилисани?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: По завршетку рата, по потписивању споразума у Куманову.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Како да поставим питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете непосредно. Чекајте госпођо Кандић да видим сада шта хоће бранилац Радивојевић. Слушајте господине Радивојевићу. Сачекајте госпођо Кандић да видим шта хоће бранилац овде овог оптуженог и уз сво уважавање овог оптуженог, који је три дана чекао да дође овде да изнесе одбрану, хајдете сконцентришете се, сажмите своје примедбе, реците их кратко и то само једном.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: У погледу саслушања, односно постављања питање госпође Јовановић да је повређена одредба члана 320, став 6 због инсинуација, тек једно питање сте Ви прекинули госпођи Јовановић. Због тога сам интервенисао зато што питања или су усмерена, што није дозвољено, и питања немају везе са предметом. Кажем, члан 320.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте цитирати молим Вас.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не може да пита нешто ван предмета. Ми смо могли по госпођи Јовановић доћи до Хрватске, Словеније и било чега. Због тога сам инсистирао да узмем реч пре госпође Кандић, јер госпођа Кандић ће сад вероватно прећи на Босну, госпођа Јовановић је дошла до Хрватске, ова ће прећи на Босну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, унето као Ваша примедба, седите молим Вас. Угасите микрофон господине Радивојевићу. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ако бисте ви, да кажете у вези са Вашим учешћем у чишћењу Бреженика, ко је тада командант одреда?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, због тога сам малопре интервенисао. Немој одговарати. Имам право на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте овако.

За овим СЕ КАЖЊАВА због ометања реда бранилац оптуженог Кастратовић Славише – адвокат Радивојевић Миленко новчаном казном у износу од 20.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће прочитајте члан 299 господине Радивојевићу, уздржите се господине Радивојевићу од ометања реда у овој судници, молим Вас дозволите да овај претрес проводимо онако како то иде нормално, хајдете молим Вас уздржите се. Не можете ништа господине Радивојевићу, јер сте сада заиста нарушили ред и кажњени сте. Молим Вас сада не нарушавајте више ред ни случајно. Изволите госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево питала сам пошто је, значи окривљени је у полицији говорио о почетку свом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, причао је о тим акцијама, он је причао о тим акцијама, питање је било ко је командовао и то је то. Ви сте говорили сами о тим акцијама, сада ћу да нађем, ако хоћете да Вам цитирам. Ви се сећате вероватно.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја нисам сам говорио него ме је питала полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, али Ви сте говорили о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бреженику акција чишћења?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Али овде се не води о Бреженику већ о селу Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је питање било је ли то тад за време бомбардовања та акција, после 24. марта?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте имали другог команданта или не?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте имали различите команданте од 24. марта па до 10. јуна?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био командант у тим акцијама?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па Топлица Миладиновић, мислим командант 177.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир, командир одељења?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Све исти Минић, све исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја мислим, не знам, колико се сећам да је то то.

НАТАША КАНДИЋ: Само Вас молим такође за једно разјашњење такође у вези са оним што сте рекли у полицији у вези са одласком у Гораждевац и у Ћушк, Ви кажете.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Није Ћушк, Ћушка.

НАТАША КАНДИЋ: Мислим да је то све једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви разумете госпођу Кандић?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па није свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумете шта Вас пита.

НАТАША КАНДИЋ: Ви кажете, ево ја ћу сад управо ту реченицу да цитирам, на питање значи у вези са догађајима у Ћушку, Ви кажете: "Мени није било познато да је било пуцњаве у селу, а ако је било то се десило пре

мог проласка кроз исто место". Одакле Вам то да је то, ако се десило да је то било пре Вашег проласка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не можете тако да питате.

НАТАША КАНДИЋ: На основу чега темељи то да је могло да се деси само пре?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, ово нема смисла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите. Питање сам одбила, шта је Вама. Господине Радивојевићу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дозволите због мог клијента, ја не могу да дозволим, ја сам пре него што је госпођа Кандић почела да прича рекао да ћемо доћи до Босне, Ви нисте то озбиљно схватили, она је кренула од Бреженика, доћи ћемо до Клинчине и до Клине и до свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте господине Радивојевићу, ја ћу сада да направим паузу и онда ћемо ако Ви заиста, направимо паузу да се господин Радивојевић ту смири јер је кажњен.

За овим суд одређује паузу у трајању од 20 минута ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо да наставимо после паузе. Прво одведите оптуженог.

Настављено у 16:54 часова након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставићемо са питањима која постављају пуномоћницу. Господине Кастратовићу, где сте? Хоћете да изађете господине Кастратовићу? Изволите господине Радивојевићу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, прва и основна ствар, кажем да проверите пуномоћје за госпођу Кандић да ли је оверено. Друга ствар, ако је оверено пуномоћје да питања поставља преко Вас да не би дошли у ситуацију када је госпођа Јовановић постављала питања када сте Ви мене казнили због тога што су питања била невезана за овај предмет, у супротности са чланом 329 и 90, а Ви сте мене казнили и те две ствари су претходно питање пре него што наставимо овај претрес. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Јесте ли се одморили господине Кастратовићу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, да, Ви сте хтели пре паузе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам тражио реч пре паузе, захваљујем што ми дајете. Судија, без икакве намере арбитража јер то није ни наша улога овде, ми смо овде браниоци у поступку, ви сте веће, свако има своју улогу и Закоником о кривичном поступку је предвиђено ко шта треба да

ради. Дужност Ваша је да се старате о томе да се претрес одвија у складу са законом и да се кривично-правна ствар чињенично претресе у потпуности, али у складу са оним што пише у оптужном акту, дакле, само на оне чињенице које су везане директно за оптужбу. Све остало улази у домен нечега што може да буде новинарска знатижеља, вођење нових истрага или било шта друго. То доприноси одуговлачењу поступка, Ваша је обавеза у складу са одредбама члана 296, 298 да управо такве ствари не дозволите и ја Вас молим да, то је прва примедба, да то и учините убудуће да све оно што излази из домена расправљања у овој кривично-правној ствари и утврђеног чињеничног стања које је оптужницом овде наведено и стављено људима на терет, не дозволите да се на томе губи време. Ови људи су у притвору, ово сваки дан кошта много и државу и све остале, према томе ја Вас молим да у том правцу водите рачуна. Примедба на начин на који пуномоћници оштећених постављају питања, поново, дакле начин на који се постављају питања је класичан пример недозвољених питања у складу са Закоником о кривичном поступку. Ми смо овде чули каприциозна питања, чули смо и сугестивна питања, чули смо све оно што се у правној теорији, кривично процесној теорији зове недозвољеним питањем и чак недозвољеним понашањем. Ја Вас молим да водите рачуна о томе и верујте ми да вероватно оваквих инцидената не би било, не сматрам ово малочас што се догодило инцидентом, али сматрам да би поступак много боље текао ако бисте Ви као председница већа, односно председник већа водили рачуна да се таква питања не постављају или пак обавезали такве особе да преко Вас постављају питања и то није ништа срамота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Још нешто судија, још нешто, немојте губити стрпљење, ми га имамо доста сасвим, а мислим да је ово у циљу скраћивања а не одуговлачења поступка. Малочас се постављају питања овде оптуженом Кастратовићу уз образложење да је он о томе говорио у својој изјави пред полицијом. Па он је пред полицијом могао да говори, то је изјава која је претходила подношењу кривичне пријаве, а поготово захтева за спровођење истраге и на крају оптужнице. Он је могао да говори о војсци коју је служио у Скопљу и онда га можемо питати које је оружје дужио, коју је униформу носио и тако даље. Дакле, све оно што је наведено у изјави пред полицијом, а која је претходила подношењу кривичне пријаве ако је шире од онога што се наводи у оптужном акту, није предмет расправљања и то не може никако бити основ да се у том смислу окривљени испитује. Стога Вас молим да водите рачуна и о томе. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите госпођо Кандић. Само мало, бранилац Цветковић Звонимира – адвокат Драгослав Огњановић.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Ја немам намеру да овим што ћу сада да кажем на било који начин реметим ток главног претреса, па ћу да апелујем на Вас као председника већа да овај главни претрес ставимо у функцију утврђивања материјалне истине, а не правду полигона за обуку некаквих кадрова или било чега и постављања питања која, ево ја заиста се контролишем трећи пут уз огромне напоре, морам то да кажем, ово Вам говорим као адвокат са 20 година суднице, јер заиста немам слух да слушам питања која пре свега Ви као председник већа и остали чланови већа морате да спречите, да их лимитирате и да их уведете у ток који је у складу са Закоником о кривичном поступку. Ово говорим искључиво из позиције брањеника због којих смо ми овде. Прављење атмосфере у којој ћемо сви да се направимо потпуно незаинтересовани за то шта се негде десило, неће одвести нигде, али ако будемо правили, радили на атмосфери у којој ће неко да се бори за то да покаже да нигде није било никаквих припадника УЧК и ако то буде била та ширина из које ће неко да приђе испитивању поводом врло конкретне оптужнице. Овде ја имам врло снажан приговор у том смислу, јер ћу ја сваки следећи пут сваког од окривљених да питам за демонстрације из 1981. године, па ћу онда кренути да питам о томе да ли познају припаднике УЧК са подручја Глогове, па ћу онда да питам да ли им је познато ко је имао које оружје од припадника УЧК. Бојим се да нас то нигде неће одвести. Уколико уђемо у такву, знате шта, ја сам учествовао у неким суђењима у којима је једна, или један од тачака оптужења било креирање атмосфере. Па нећемо се тиме бавити овде. Овде ћемо се бавити надасве утврђењу чињеница онога што у оптужници пише. У том смислу Вас заиста молим и апелујем на Вас да исканалишете питања на начин на који Вам то даје и омогућава Законик о кривичном поступку, јер се бојим да ћемо ући у неке конфронтације које нису за ову судницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Госпођо Кандић, изволите. Чекајте госпођо Кандић и бранилац Крстић.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Бранилац Абдулаха Сокића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То гледам чији сте бранилац.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија, једна примедба у вези вођења поступка такође, да не бих понављао шта су колеге рекле већ, више нешто у смислу саме процесне економије. Ако се већ дозвољава постављање питања оптуженом од стране правно неуких лица, хајде онда их поучите у том смислу да кад већ постоји тим, да један од њих поставља питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да један од њих поставља питања?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да се изврши концентрација једна та из простог разлога што ако већ имамо овакав оптужни акт, а зашто то кажем и прошли пут сам скретао пажњу на оптужни акт овакав какав је ту пред нама. Ово је смешно и онда заиста са тако тешким оптужбама а тако без

једне иоле озбиљне чињеничне подлоге, ми овим људима морамо пружити сву снагу нашег законодавног система. Према томе, ја Вас молим да поред овога што су колеге рекле, обратите пажњу и на то и да убудуће то тако иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то не би било лоше да се у тиму пуномоћника некако тај договор постигне па да неко од њих поставља питања, то не би било лоше. Изволите госпођо Кандић. Шта је сад, још имају примедбе, да видимо још.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто бисмо ми били у тој позицији да се договоримо ко ће да поставља питања, ја уопште не разумем. Први пут чујем уопште за тако неки предлог и морам да кажем за ова три дана овде се створила једна атмосфера која апсолутно показује да ови који су оптужени, они ће платити цену оваквог једног наступа њихових бранилаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо сада и господина. Господине Огњановићу. Господине Петронијевићу. Госпођо Кандић, седите да унесемо ово. Господине Петронијевићу, ја сада морам и то да Вам унесем.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да када је пуномоћник оштећених Наташа Кандић устала да би ставила примедбе на начин који је евидентиран аудио записом, бранилац прво-оптуженог адвокат Горан Петронијевић је устао и узвикнуо без микрофона "платићете и ви за оно што сте продавали Албанце", а онда је рекао "укључићу микрофон за то па ме тужите" и уосталом како је то евидентирано аудио записом, па СЕ КОНСТАТУЈЕ да су за то време у судници нарушавали ред и браниоци Огњановић и Радивојевић и Мршовић, који су се сво време обраћали пуномоћнику и викали "ко сте ви да то тако кажете".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо, да вам кажем, дакле, када мислим да пуномоћници оштећених постављају питања која нису дозвољена, која оптуженог могу на неки начин да доведу у ситуацију која је за њега лоша, ја свакако реагујем. Немојте правити атмосферу у којој пуномоћници, који заступају оштећене не могу да питају апсолутно ништа. Ни једно од питања која су постављена није ни на који начин омела оптуженог нити оптужени се нешто осетио увређеним због таквих питања. Господине Перовић је нешто хтео да каже. Иза тога кад он буде завршио, пошто сам прекинула госпођу Кандић због ваше реакције, она ће завршити са својим примедбама, иза тога завршиће се претпостављам са давањем одбране и господин Кастратовић, питаће га госпођа Кандић нешто, питаће га затим оптужени уколико неко има питања, питаћемо га ми и остали који имају још нешто да кажу и затим ћемо прећи на следећег оптуженог и на тај начин полако превести овај део поступка крају. Изволите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Знате, примедбу коју сам ја хтео изнети пре овога, да будем искрен, отишао негде из мојих мисли, али само се желим придружити као браниоц примедбама који су дали претходне колеге и могу сматрати да сам данас лично јако понижен од стране госпође Кандић, чак шта више мислим да је угрозила егзистенцију моје породице, јер ако се, ја имам двоје мале деце, и ако мојим радом овде ја храним моју породицу, мислим да није упутно било да се каже да понашање, сматрам да кад је поменула браниоце, сматрам да је мислила између осталог и на мене. Тиме је рекла да ја лоше поступао као бранилац и тиме вероватно је можда упутила неку сугестију браниоцима да замене мене и узму неког другог који ће бити мало бољи. Према томе, од судског већа тражим да заштити, сад ћу бити мало метафоричан, кору хлеба коју ја зарађујем за своју децу и за себе у овом поступку, значи да од сада и убудуће од стране било кога у овом поступку не долази до понижавања, бар мене као младог адвоката, који се бори да сутра постане угледан, знаменит и тако даље, адвокат. Ето толико. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Радивојевићу, нешто ново?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не председнице, оно што сам тражио да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, не не можете понављати. Искључила сам. Господине Радивојевићу, седите, можете разгледати списе, када будете разгледали списе, а не тражити од суда да Вам оно што је Ваш посао обавља, знате Ви тражите од суда да Вам нешто тражи у предмету и да Вам онда то доставља. Хајдете сада молим Вас господине Радивојевићу да сада сачекате госпођу Кандић. Изволите. Прво она примедба где смо Вас прекинули.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, прво примедба. Ја стварно мислим да ова три дана ово понашање је недопустиво. Ако ми будемо пуномоћници оштећених спречени на овај начин, оваквим понашањем да учествујемо у овоме, потом нам и суд, мада суд има обавезу да обезбеди стварно ред и понашање у складу са правилима у овом суду. Ако будемо приморани да због оваквог понашања бранилаца и Вашег нереаговања, Ви сте чак данас рекли, ставили нас у један понижавајући положај да се ми договоримо како ћемо да постављамо питања. Ми можемо да кажемо да нема услова пред овим судом, у овом предмету да пуномоћници учествују у поступку зато што смо изложени сталним нападима, сталној једној неаргументованој критици, а ја мислим да за ова три дана није се могло чути укупно пет питања која имају везе са одбраном оптужених од стране овде ове господине, али где год је Петронијевић адвокат укључен ту, увек постоји исто понашање, постоји један ружан онако примитиван напад и сталног покушаја да успостави, као да не знам шта успоставља, увек је против клијената. Оно што је врло важно исто да постоје браниоци који имају

знање да бране у предметима за ратне злочине, па молим вас ви као суд потрудите се, организујте се, Хашки Трибунал је увек спреман да за браниоце организује семинар и да их поучи нешто, а молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо сада питања.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, у свакој држави, у Хрватској, у Босни и Херцеговини, свуда се одржавају семинари за браниоце окривљених, само овде не. Молим вас, ја само молим, ако се овако буде продужило, ми ћемо морати да напустимо, ја нећу да будем у сталној ситуацији да нас нападају, да вређају, ово је данас било неподношљиво и Ви дозвољавате шта ради овај бранилац Кастратовића. Па то је против тог његовог клијента молим вас, против њега он ради цело поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моменат да се консултујемо. Знате шта, обзиром на ово сада ситуацију у поступку, има ли господине Радивојевићу, значи има ли могућности да данас, сада док овај човек стоји овде наставимо са тим питањима и тако даље, са изношењем одбране, да се он врати, да иза тога чујемо све примедбе и да тако радимо. Ако нема, ако ћемо се сада бавити примедбама, примедбама, примедбама, наставићемо сутра. Хоћете ли молим вас да примедбе изнесете на крају данашњег дана браниоци? Хајдемо сада онда да идемо на ову фазу поступка да пуномоћник поставља питања. Изволите госпођо Кандић, само питања, значи више нећемо да се бавимо овим примедбама и међусобним етикетирањем.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, само још нешто, овде је постављено питање пуномоћја. Током истраге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, рекла сам, значи нећемо тиме да се бавимо, има у списима предмета пуномоћја и то је то.

НАТАША КАНДИЋ: У оваквој ситуацији је страшно компликовано уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, бавимо се сада Кастратовић Славишом. Ја ћу да Вас подсетим отприлике где сте Ви стали, где је била реакција. Реакција је била за овај део где каже "ако је то и било, мени није било познато да је било пуцњаве, а ако је било то се десило пре мог проласка кроз село". Онда сте Ви питали "откуд знате да ли је било", ја сам рекла не можете да одговарате на то питање, тако не можете ни да постављате то питање и то је било то. То вам је овај записник у полицији, ту смо стали, друга страна иза личних података.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само хоћу поново да се вратим само на Бреженик да окривљени ако хоће да одговори да ли је тада када је он учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте господине Радивојевићу, Ви ћете рећи сами оптужени, хоћете ли.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Бреженик није у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећете да одговорите. Добро.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Мислим да нема потребе да одговарам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Такође када је реч о томе како, одакле су сазнања окривљеном о догађајима у селу Ћушка, он је рекао да је прича потекла, да је чуо да су људи убијени и да је чуо из јединице. Да ли може да каже од кога је чуо, када је чуо и шта је чуо?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не сећам се, само сам чуо да је било неког убиства, ништа друго.

НАТАША КАНДИЋ: Од кога сте чули?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па не знам, не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Ничега се не сећате?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Такође је у вези са његовим одласком у Захач, рекао је у полицији да је тамо, да је постојала нека директива у том смислу, у контексту одласка, напуштања села и исељавања, али ако има неко сазнање ко је дао ту директиву, о каквој је директиви, ко је издао и одакле му баш та реч да је била директива?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То требате да питате Албанце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, није то записник. Сачекајте госпођо Кандић, ово је записник који није сниман већ диктиран, па ја и не знам да ли је то његова реч или реч онога ко је диктирао записник.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, онда да га питамо, немогуће да је у записник отишло потпуно другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ствар терминологије.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Од стране Албанаца, они су се сами организовали, сад због чега, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то има у наставку реченице.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То треба њих да питате, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Али према овоме Ви такође кажете и да је за то њихово исељавање постојала нека директива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже то је њихова директива.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Директива међу Албанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихова.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не, не зна се, из овога се не може закључити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ево сада каже.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Директива међу Албанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада каже.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас ја одустајем, стварно ово су, они коментаришу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам шта је са господином Радивојевићем данас, заиста не знам. Господине Радивојевићу, не знам шта је са Вама, Ви

не смете да сугеришете на који начин ће Ваш клијент да одговара на питања. Ја не знам зашто ометате нека потпуно безазлена питања, због чега правите све то, због чега? Човек одговара, међутим, Ви вичете. Не, немојте објашњавати, не интересују ме објашњења од човека. Господине Радивојевићу, шта је са Вама? Молим Вас да ли Ви имате још питања госпођо Кандић?

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја ћу само да поднесем једну примедбу да су данас пуномоћници били онемогућени да учествују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Вам је искључен микрофон.

За овим и пуномоћник оштећених Наташа Кандић износи примедбу да су пуномоћници били данас због понашања бранилаца онемогућени да учествују у поступку и да постављају питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, иза ове мере овога кажњавања, ја ћу Вас морати да удаљим. Ако ја Вас удаљим, знате, од ових свих дана нема ничег. Ја стварно дајем све од себе да не пријењујем мере које не морам, немојте да дирате пуномоћнике. Можете да ставите примедбе, немојте све да доводите на лични ниво. Немојте да ми уносите политику овде. Дајте да се бавимо овим стварима које су у оптужници. Ето то је то. Да ли још неко има нешто да пита оптуженог Кастратовића? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно питање. Да ли сте тог дана, да ли се сећате да је неко из Ваше јединице имао мобилни телефон?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не верујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је постојао домет у селу Ћушка?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Једино сателитски телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на путу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То су имали Албанци сателитске телефоне, то можете њих да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на путу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте можда тог дана видели Брновића и где је он био?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Нисам њега видео уопште. Ја у то време код нас доле не верујем да су постојали мобилни уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми само, питали су Вас, па сте причали о некој замени аутомобила за мотор и тако даље, о неким аутомобилима?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То су ме питали у СУП, благе везе немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели никакве цивилне аутомобиле? У ком возилу, које возило је користило ваше одељење или ваша јединица?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Минић јесте поодузимао нека аута, али нити знам где су нити знам шта је радио с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које возило сте користили тада?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па тада војно возило, "Голф" неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки џип?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па био је и џип у јединици, да војни, маскирни џип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је користио можда, да ли сте видели да командант Миладиновић користи неко возило?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па не знам, користио је нека возила, "Мерцедес" рецимо или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим стално исто или различито?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па не сећам се, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Вас су одузете неке фотографије, Ви знате које вероватно, од 1 до 31 код нас су обележене и ја не знам да ли знате тачно које су. Ми ћемо сада да их покажемо овде преко документ камере па ћете нам рећи да ли сте Ви на њима и где су оне сачињене.

За овим се оптуженом преко документ камере приказују фотографије које се налазе у списима и носе назив "фотографије одузете од окривљеног Славише Кастратовића" обележене бројевима од 1 до 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може режија да нам да на мониторе слику документ камере? Кажите нам, на пример ако је слика број 1 ако знате ко је и то, ако не знате не знам ко је на слици број 1 и тако, само да се чује.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То је слика из '98. из села Љођа, где су нам страдали пар другара, четири, пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте Ви на тој слици?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који сте Ви?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Што стоји овај лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је горе иза Вас?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па сено неко, рат је, сено може да се упали од метка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сено? Добро, а да ли има још неког из овог предмета од оптужених?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па мислим да је Срећко, не видим, али мислим да је Срећко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам додамо или да пробамо да изоштримо? Не може.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Мислим да је он, не знам, није ми баш чисто, али претпостављам да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте били у истој јединици 1998?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То је била полицијска јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у истој?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. А после јесте ли били заједно у овој јединици у 177?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И Поповић је који, само то да би се снимило?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па што стоји овај горе до мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте лево, он је десно стоји?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да. Добро. Ово су све слике из 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је то?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То је сукоб са терористима пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто полиција?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 1998?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је горе иза?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па не знам то је у даљини, тамо су терористи, ми смо овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него шта је горе, мислим кућа, не видимо добро?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не видим ни ја, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени се чини кућа, а Вама? Добро, не знате, добро. Где сте Ви овде?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Чучим доле први лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још неког од оптужених?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема? Добро, идемо даље.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ово је када смо ишли да ослобађамо Кијево 1997. или 1998., 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Док сам био у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте Ви, да ли има још неког од оптужених?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја сам овде први с десна чучим доле.
А други, ово су полицајци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први с десна с овом марамом?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, што чучи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са цигаретом?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, изгледа да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли има још неког од оптужених?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је био тај командант, Гури, је ли то он?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Није, ово је Шалипур покојни, али то је полицијска јединица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Слика бр. 4?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ту сам ја у кафићу у Пећи 1998. исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви седите на ком месту?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па у челу на крају тамо, у средини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У средини?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: У позадини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа на глави?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неког од оптужених овде?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Из овог дела не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из овог дела не? Добро. Шта сте тужиоче хтели везано за ову слику?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Мислим да је Босанац, али он није у овом предмету везано за, не знам сад на шта мислите конкретно, сада не видим ни ја ништа. Покојни Шалипур, Миљан Каљевић, Шумадинац, Босанац и из Београда ја мислим два полицајца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не видим добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо да видимо. Слика бр. 5?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не знам, то су вероватно од брата ми слике полицајци вероватно у Сијеринској Бањи доле, на југу Србије. То ми је брат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, слика 6 то је Ваш брат.
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То ми је брат са полицајцом другаром у Ђаковици, у ђаковачком СУП.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 8 слика, 8 је ли тако?
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Исто од брата ми слике из Сијеринске Бање тамо на терену кад је био и његови другари полицајци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо онда на бр. 9.
ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ово је исто из кафића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто она слика?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То је исто полиција на терену у бањи овде у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш брат?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Брат. Исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11? Само прочитајте број слике.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Исто тако од брата ми слике, полиција у Сијаринској Бањи доле на терену. 12 ово је кад сам био 1991. војник активни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слика из војске?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да. 1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто војска бр. 13.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ово је са задњег положаја 1999. Бандере, место Бандере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте Ви?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам додамо или како?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ту сам негде, ево овде овај што стоји са качкетом, што улази у цип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, с десне стране с качкетом на улазу у цип?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли овде има неког од овде оптужених, да ли је ту на пример господин Поповић?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Поповић, не видим га, није. Овде је један Рус рецимо што је био, Рашковић Зоран и ови из Босне – Босанац, покојни Минић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још? Не сећате се или?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Мацо Вуковић и ови Босанци, Босанац и овај горе, не видим, Зоран Рашковић горе стоји, овај не знам испред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До њега ко је?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не могу да видим. Овај Дунџер овамо са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји или шта?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Стоји исто горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе стоји?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Овај је исто из Босне неки, не знам ни име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И само једно питање везано за то? Да ли су особе које овде препознајете припадници Ваше јединице?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице већа, не желим да приговарам, али молим Вас, једна ствар ми јако смета, нарочито ми смета као младом

човеку. Опет су браниоци стављени у неравноправан положај у односу на тужилаштво. Тужилац је до сад три пута постављао питање, ниједном се није представио, чак шта више два пута је постављао питања, није ни укључио микрофон. Ако можете упутити тужиоца да поступа на исти начин као и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и ви?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, да будемо равноправни у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познају му глас кад скидају транскрипте.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: То је друга околност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и Вама ће временом.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тужилац је питао а Ви сте одговорили, идемо на слику број 15?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, ја и Рашковић Зоран на рођендану, ја мислим на рођендану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: 1999.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбардовања?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пардон, Драгољуб Станковић, заменик тужиоца. Питање у вези фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези ове фотографије. Овде имате браду?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте током 1999. године носили браду?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не, ово ми је недељу дана брада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да определите време кад је снимано ово, ког месеца, рекли сте 1999?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и рекао је рођендан, па мисли можда по томе.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја мислим негде март месец, тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је почело бомбардовање?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, да, почело је бомбардовање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, после бомбардовања?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Почетак бомбардовања кад сам био на граници и нисам се бријао горе, кад сам дошао, то је почетак сами.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ово куче је ли имало неки назив?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Радивојевићу, немојте изругавати никог, па ни свог клијента руглу, ово није забавно уопште.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: 1991., бр. 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: 1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је војска?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да. 1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: 1991. Исто од брата на југу Србије полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слика 20?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: 1991. Ту је исто брат доле, Сијаринска Бања, југ Србије, полиција, исто ђаковачки СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је 23.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Нису моје слике. Ово је исто за тај рођендан тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24 слика исто тог дана када је она са рођендана?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Исто са Рашковићем, са неког рођендана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте ово све?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: У Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које је ово цвеће иза Вас? Па не, питам како је процветало тако, мислим после 24. марта, ништа друго, сад ми паде на памет, коментар.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Мислим да је тад, ја не тврдим сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Пошто сам са брадом претпостављам да је тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После нисте пуштали браду?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не. То је брат у Сијаринској Бањи са другарима 1991. Ту ми је млађи брат, активна војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слика 27, добро.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То смо гледали, полиција, Ђаковица, мој брат. Брат ми и комшија из села. Брат са полицајцима другарима. Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 31 слика. То су слике које имамо у списима предмета.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не знам зашто показујете слике уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су одузете слике од Вас, па су нама овде стављене као доказ и због тога их показујемо и Вама, јер су одузете од Вас јер се на неким од њих налазите и Ви.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па добро у реду, а шта показујете слике, шта доказују те слике? Да сам био припадник војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то и кажете.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја то и не негирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, Ви то и кажете, Ви кажете шта сте ког дана радили, тако да то је то. Хтела сам да Вас питам везано за то, ту дозволу да одете на славу, а дозволу да обављате стражу. Значи, како је то могуће, како је то изгледало? Где сте Ви сад нашли па директно да питате Топлицу који је командант, то само ми објасните?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Сад ћу да Вам објасним. То је више приватно, приватна молба, тако да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте морали директно код њега?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па кога ћу другог питати. Ја с Минићем нисам био у добрим односима, нисам волео његово понашање, тако да питао сам Миладиновића пријатељски онако јер сам га онако знао, познавали се и питао га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па 13., тог дана сам питао да идем, сутрадан исто сам му се јавио је л' могу, он је сад, па вероватно због јединице да не буде ја могу да идем, рекао ми да одем да поставим стражу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми још где се све то одбијало?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па то је на путу за Гораждевац из Пећи кад се креће код комбината коже и обуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте га питали?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, ту је био штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у штабу мислим, не на улици?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да на том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви знате за неку акцију у прегледу и прикупљању оружја у селу Ћушка пре ове акције, значи пре маја?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То сам чуо од Минића или не знам кога да је Минић био са још пар људи, а са ким је био и да ли је био по наређењу неком, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви нисте били у тој акцији?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Нисам, сигурно нисам, сто посто нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко од оптужених можда има питања, оптужени Поповић и оптужени Миладиновић? Имате? Изволите. Мораћете да изађете овде. Изволите. Морате сада ту, не може, ово су неки прописи.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја бих хтео да питам господина Кастратовића, каже да мобилни тада нису постојали 1999. Прво, ја сам имао мобилни, имао га је свако ја мислим у том времену, оне велике мотороле или "Сименсов" неки или тако нешто.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја нисам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тако да, ја то само сугеришем због оног што сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте причали у својој одбрани?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Причао да сам отишао. И друго, после 12 ја нисам био у Захаћу, него сам већ отишао, тако да је то могуће да ме је видео прије 12, а после 12 тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сада, сада Вам је оптужени Поповић рекао у суштини његове одбране, дакле, да је он био изокола преко Луга, ушао у село Ћушка, био ту до породице Чеку до куће, поразговарао, видео неке ствари које му се не допадају, отишао, дошао на раскрсницу и преко његов колега који је био са њим је мобилним телефоном позвао да неко из јединице дође за њих колима и они су дошли и онда су их вратили у Пећ. Је ли то то? Тако да Вам је он сада поновио своју примедбу и да је то свакако пре 12 сати.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али сигурно после 12 ја нисам био ту јер сам у бесу плунуо по свему томе и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он нам ту управо сада ставља примедбу на ту Вашу одбрану и понавља Вам своју одбрану и каже да су били мобилни телефони, да је отишао пре тог времена за које Ви кажете?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Могуће, ја мобилни нисам имао али могуће да је имао и верујем да је урадио то што је урадио што каже, јер Минића сем његових неких људи који нису били у јединици сви су се разбеснели на њега и вероватно да је тако.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Да ли Ви господине Миладиновићу имате питања? Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Кастратовићу, ја ћу Вам прочитати имена неколико људи, Ви реците само да ли их знате, да ли су били у Вашој јединици и ако су били шта су евентуално били, ако знате за сваког? Капетан Љумовић, капетан прве класе?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Љумовић био је, он је био командир првог вода ја мислим или тако нешто.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поповић капетан?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Могуће, али не могу да повежем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Све што можете, значи не могу да.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Познато ми је, да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Перић поручник?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је он био, да ли можете евентуално да?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Перић ли је он био командир првог вода, мислим нешто тако али не могу стварно да се сетим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ђекић потпоручник?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, био је и он ту.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сташевић водник?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само ми реците кад кажете да на шта мислите да?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали сте га само да ли зна имена да каже са да или са не, он човек тако и поступа.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам рекао ако може одмах да га не бих посебно питао судија.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Официри су били командири првог вода, другог вода и тако, а сад не могу да се сетим ко је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, знате за ова лица која Вам читам да су били у јединици?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако неког знате директно шта је радио, ја Вас молим Ви реците? Ћирковић поручник?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јевтић поручник?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Био је Јевтић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате шта је он био евентуално формацијски?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате ли ко је капетан Влаховић?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Капетан Влаховић не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Толико судија. Још једно, извињавам се, само још једно питање. Кад сте говорили да сте задужили опрему, наоружање, поменули сте једно презиме, можете ли да га поновите?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Иванковић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли дозвољавате да је евентуално то Ивичић?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Могуће Иванковић или Ивичић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли се ради евентуално о истом лицу или то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што Топлица Миладиновић каже да је Ивичић била особа која је обављала то, а не Иванковић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала судија, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га за Иванковић из Ваше одбране, он каже не није Иванковић него Ивичић.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Мислим да сам навео то у изјави, да ли у СУП, ваљда је Ивичић или Иванковић, нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ушло је Иванковић па смо тако питали прво-оптуженог Топлицу Миладиновића који каже да није имао никакву команду над оптуженим Минићем.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, да Ивичић, капетан Ивичић. Није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао Топлица Миладиновић?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Топлица Миладиновић, па не знам, мени је имао баш овај Перовић или како већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Презиме које је прочитано?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Директно командир првог вода, он је био мени директно претпостављени, Перић вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко од бранилаца? Да Вас питам. Изволите господине Крстићу.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Бранилац оптуженог Абдулаха Сокића. Питао бих господина Кастратовића да ли може да се изјасни када је Абдулах Сокић дошао у јединицу, има ли та сазнања, пре или после Вас?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: После мене је дошао.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Колико отприлике, ако дозволите судија директно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Кад смо кренули на Кошару, тад је дошао и кренуо је са нама на Кошарама, тад је погинуо другар, школски ми другар, погодио га је ручни бацач, он је возио комби, знам да је Сокић био иза и да је био повређен, повредио је колена нешто или, знам да је носио гипс или нешто, знам да је повређен био.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, то је била рана од метка или повреда на неки други начин?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па то није од метка, ручни бацач погодио је у комби, погодио је у комби, погинуо је возач овај и неколико њих је било повређено.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Неколико њих? Поменули сте у свом претходном исказу да сте имали лош однос са Минићем. Да ли је то био случај са још неким припадницима јединице да су они били у лошим односима?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Не Ви, него да ли су неки други припадници Вашег одељења или јединице били у лошим односима са Минићем?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па сви су се дистанцирали од Минића, претежно сви, мислим ови који су оптужени сви су се дистанцирали од Минића.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да ли се то односи на Абдулаха Сокића исто?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да. Сад ћу Вам још рећи нешто, морам да Вас прекинем, он је чак хтео да бије Сокића, ту сам му ја изашао у сусрет и бранио га колико толико.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Је л' можете мало ближе зашто се, да ли можете да кажете због чега се то десило?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па не знам, не знам, само сам наишао, он је хтео да га бије, ја сам га бранио.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Како сте се молим Вас дистанцирали од Минића, цела јединица се дистанцира од командира, објасните ми то?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Па није читава јединица, он је имао неке своје људе који су повремено долазили, нису били у јединици, тако да је он радио мимо јединице и ишао са неком групом људи да ради, ко зна шта ради, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега сте се дистанцирали?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па баш због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега тога?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па што је пљачкао рецимо или тако те ствари. То код нас у нашој јединици тврдим, гарантујем да нико није пљачкао и убијао цивиле, то може да провери и господин тужилац, а не да оптужује по неким његовим мислима и замолио бих га оде да види где ја живим, где моја деца живе, па после нека пише да сам украо стотинама хиљада евра и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на који начин сте се дистанцирали, мислим како је то, да ли сте некога обавестили о томе шта се дешава?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па нисмо, једноставно он није поштовао никог ништа и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ако сте имали комуникацију?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Од те Љође рецимо нико више није оно слушао, он је изгледа давао наређења из те своје главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, рекосте да је Љођа била 1998?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не Љођа, од Ћушке, извините, после ове Ћушке не верујем да га је ико више и слушао и слушао његова наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па баш због тога, због пљачке и тако тих ствари, то да је он делио с неким, с нама није сигурно, а с ким је делио то тужилац нек испита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте искористили прилику па прво-оптуженог Топлицу Миладиновића, кога сте већ могли да питате за одлазак на славу обавестили о тим стварима за које сте сазнали?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ја лично нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јавио се господин Радивојевић са питањима или примедбама?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Господине Кастратовићу, када сте изашли из Пећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали сте, немојте одговарати, питао Вас је када сте изашли, са ким и како Вам се звала девојка са којом сте тада живели и то је ствар коју сте нам већ рекли на почетку давања своје одбране. Не можете се суду обраћати са ђао. Да ли има још неко има још нешто да пита овог оптуженог? Господине Перовићу?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја не бих имао питање, имао бих један предлог за судско веће ако су сви учесници у поступку завршили са питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Је л' има још неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има госпођа Јовановић.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли могу поново директно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала. Да ли оптужени може да нам каже да ли је оптужени Срећко Поповић у то време имао неки другачији статус од осталих припадника те јединице?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не. Колико ја знам не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Због својих година, неког угледа?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па добро, хвала богу да ми млађи поштујемо старије, али неке предиспозиције да је имао, не знам на шта мислите конкретно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је свуда са Вама ишао у све акције које сте спроводили?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па не сећам се, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли се издвајао по томе да је учествовао само у акцијама по дану али не и ноћу и тако?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па да Вам кажем ми ноћу нисмо имали акције, ноћу су се избегавале акције.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је Вама познат начин, односно нека процедура на који начин се оптужени Сокић у својству добровољца придружио Вашој јединици?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не, не, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не знате? Да ли сте том приликом овог 14. када сте добили, 14. маја када сте од оптуженог Топлице Миладиновића добили одобрење да привремено напустите јединицу, да ли сте о томе упознали и Небојшу Минића?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Саопштили сте му то?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да. Он ми је рекао да се вратим, после тако Топлица је наредио да се вратим у јединицу кад завршим стражу јер ја њему нисам рекао да идем на славу већ да идем да поставим стражу.

СЛАВИША ЈОВАНОВИЋ: Добро, али имали сте обавезу да га обавестите, значи да привремено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви питате Топлицу да идете на славу једног дана?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па када га питате следећег дана он каже можеш да идеш на славу али успут постави стражу, па Ви то кажете Небојши Минићу и он каже врати се кад поставиш стражу?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Добро, није баш тако, јер Небојша Минић кад сам ја кренуо "еј, где ћеш", рекох "идем да поставим стражу у Гораждевцу".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Небојша Минић, ту исто у тој команди?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не, не, није у команди, он је са јединицом испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините.

СЛАВИША ЈОВАНОВИЋ: Да ли су претпостављени Небојше Минића почев од Топлице Миладиновића даље у војном одсеку и тако даље, били упознати са његовим тадашњим понашањем?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: То не знам, то питајте њих, не знам.

СЛАВИША ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала. Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко питање? Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још само нешто да се рашчисти везано за ову наредбу Топлице. У истрази је рекао да му је Топлица рекао да се касније придружи јединици, а не Минић, па шта је од тога тачно?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не верујем да сам рекао Топлица да ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо да видимо то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу прочитати "то јутро кад полазе у Ћушку Топлица ми је наредио да поставим стражу у Гораждевцу и да се после тога придружим јединици", дакле, помиње се само Топлица а не и Минић?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Господине тужиоче, ево сад ћу да Вам објасним одмах, то је из СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је из транскрипта овог, је ли тако?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Из суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да нађемо то. Да ли можете да нађете страну?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ту пише да се придружим јединици, је ли тако? Па није ми рекао да идем у Ћушку, да се придружим јединици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте сад рекли да Вам је Минић рекао да се придружите јединици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Топлица, само то ко Вам је рекао?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, дајте нек се цитира тачно ово што је тужилац. Питање тужиоца је било цитирање наводно изјаве овде окривљеног да је рекао да му је Топлица рекао да се придружи јединици у Ћушкој, а то колико се сећам, тамо не пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да нађемо, сада ћу ја да цитирам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да не бисмо о томе лицитирали, ја Вас молим предочите му тачно реченицу па нек он објасни шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, је ли сте Ви нашли да цитирате то? Господине Радивојевићу, прво седите, друго нисте укључили микрофон, тако да Вас ништа нисмо чули, само чујемо Ваш глас тамо и трудим се заиста да за сада не приметим да Ви се не понашате тако како не би смели. Је ли сте нашли Ви тужиоче на којој је то страни? Слушајте господине Радивојевићу, немојте да сада прекидамо суђење и да онда улазимо у све оне проблеме које би то могло да донесе. Кажите ми тужиоче која је то страна? Нисте тако означили? Сачекајте онда да нађемо.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Онда прочитајте, прочитајте па ћу вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте 229/44 - "Заменик тужиоца: «Сада сте поменули овако да Вам је Топлица издао наредбу да идете у Гораждевац? Да» а након тога сте рекли да Вам је Минић Небојша рекао да се иде у Ћушку. Да. А то кад Вам је то Минић рекао шта то значи, "шта је ли то наредба или нешто друго? Па не знам, то је акција". Значи, шта је сада ту, ту отклањамо недоумицу, ко Вам је рекао да се вратите и да се придружите, Минић или?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па Минић, идемо у Ћушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте сада ништа различито рекли, него онда јер одавде Ви кажете да произилази да је то Минић?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, баш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо разјаснили, још нешто тужиоче? Не. Још неко питање господине Перовићу, изволите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја имам предлог судском већу. Ове као доказ у овом поступку пред већем два, три дана, изводе се слике, фотографије одузете од опт. Славише Кастратовића, с обзиром да смо данас саслушали оптуженог који нам је јасно објаснио на шта се односе те фотографије, сматрамо да тај доказ није пресудан за правилно пресуђење и тај доказ не служи разјашњењу ове кривично правне ствари и предлажемо да се изузме из даљег поступка као извођење доказа, ако суд цени да се евентуално неке фотографије задрже као доказ, барем да се изузму оне фотографије које

немају никакве везе са другим окривљенима, нарочито у погледу брата, слике, 10-так слика које се односе на брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, као и оне код првооптуженог или код неког тамо још неке које смо гледали које су потпуно приватне фотографије.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучићемо о томе, нећемо сада овако, него ћемо то сутра да одлучујемо, али ми свакако не знамо шта је на тим фотографијама док нам то човек не каже. Да ли још има питања за овог оптуженог?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Је ли могу ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сада Ви на крају да кажете још нешто ако имате.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ево овако у оптужници прво би хтео то да питам, тужилац се позива да ме је препознао Хисвукај, тако стоји у оптужници, па би ја предложио у списима стоји изјава Хисвукаја на страни, у регистратору број 10, на страни 2536/314, па да се погледа је ли постоји моје име негде ту, то је прво, друго сада записник о препознавању исто 2559/318, па каже на основу чега је ставио да ме препознао Хисвукај. То стоји у оптужници, на основу чега ме држе 10 месеци у затвору јер не разумем на основу чега ја лежим 10 месеци у затвору, просто невероватно. И оно хапшење онакво, могли су да ме позову онако позив да се јавиш, дошао би, а не неко хапшење, упадају ми ту деца мала и мислим није у реду уопште. И да ми објасни зашто ме терети у оптужници, не разумем ништа зашта ме терети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово схватам као Вашу одбрану, да из доказа који су приложени и који су предложени да се изведу не произилази да сте Ви извршили то дело.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, то је доказ Тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да тај доказ, да из тог доказа то не произилази, и ово схватам као Ваш захтев да се пустите на слободу јер нема разлога да будете у притвору јер нема ни.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Исто тако заштићени сведок којег Тужилаштво, заштићени сведок, не видим нигде да ме за нешто оптужио, па не видим разлог зашто сам у затвору више, по којој основи ме држе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Баш не видим ниједан разлог. И да ми објасни зашта ме терети јер ја у оптужници не могу да видим ништа, видим само у наслову горе, образложење ништа, па хоћу да питам због чега, зашто ме терети конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, кажем Вам сада схватамо као Вашу одбрану и сада ако више немате ништа позваћемо Богићевић Бобана.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви пратите ток претреса, можете да постављате питања, можете да стављате примедбе.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Тражим само да ме пустите да се браним са слободе, па нека Тужилац износи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо унели као Ваш захтев да Вам се укине притвор.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас Богићевић Бобан.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: (Бранилац деветооптуженог) Само питање уствари, да ли би сада било време за изношење оних примедби пре него што почнемо са Бобаном Богићевићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда имамо времена.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Када нам је остало једно сат времена до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имамо времена да Бобан Богићевић данас крене са одбраном? Можда имамо времена да Бобан Богићевић данас крене са одбраном.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Како год, то је предлог па сад.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице ако дозвољавате удаљио бих се на 5 минута из суднице, за то време колега Мршовић ће ме мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ако сам добро схватио судија, дакле када је настао прекид и пауза након тога сте, након консултација са члановима већа, рекли да ћемо по саслушању Славише Кастратовића имати прилику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају данашњег дана, на крају данашњег дана да кренемо да.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Онда нисам добро разумео, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кренемо са овим одбранама.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А примедбе рачунам да знате да ћете да их конципирате и изнесете сажето уз уважавање личности, достојанства сваке особе у овој судници.

Опт. БОБАН БОГИЋЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богићевић Бобан?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чули сте оптужницу у понедељак?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас позивам да се изјасните да ли сте извршили кривично дело онако како Вам се ставља оптужницом на терет?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да изнесете одбрану?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете. Тужиоче. Да ли остајете при одбрани коју сте износили до сада у току поступка?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па да, али имам још нешто да додам, ето, пар ситница. Може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекам да престане жамор са моје десне стране, са Ваше леве стране.

Позван да се изјасни у смислу члана 320 ЗКП-а, изјављује да не признаје да је извршио дело онако како му се ставља оптужницом на терет, не осећа се кривим, остаје при одбрани коју је износио до сада у току поступка и жели још нешто да дода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сада износите одбрану, кажите нам укратко оно што сматрате да треба, све везано за оптужницу и затим иде фаза поступка када Вам постављају странке питања.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Желим да кажем да нису тачни наводи из оптужнице под римским бројем II а под наводима а), б) и в). Нисам учествовао ни у каквом масакру, нисам учествовао у извршењу никаквих убиства, нисам примењивао било какву силу против албанског становништва нити сам учествовао у уништавању њихове покретне и непокретне имовине. Нисам присвојио никакву имовину од албанског становништва нити било какав новац или драгоцености. Никада нисам био на било који начин учествовао у расељавању албанског становништва или у њиховом етничком чишћењу. Желео би да кажем битну чињеницу, нетачан је навод из оптужнице да сам ја као припадник те јединице 177. вода Територијалне одбране за Пећ, а и други, себе називали некаквом јединицом «Шакали». То произилази из мог исказа датог полицији, ту је очигледно дошло до злоупотребе. Ја ниједног тренутка нисам спорио нити ћу спорити да сам био припадник јединице 177. Територијалне одбране за Пећ, али ја нисам учествовао у извршењу никаквих масакара.

Повод и разлог акција у селу Ћушка је тај да је то родно село једног од команданата тадашњег, тадашњег команданта терористичке организације ОВК Агима Чеку. Једини циљ акције био је тај у проналажењу оружја и скривених терориста. Самим тим није тачно да су сви припадници јединице унапред знали природу и позадину акције, а то је пљачка убиство, шта знам протеривање и уништавање. На почетку једне

акције добио сам задатак од пок. Небојше Минић да отерам ауто марке «БМВ 850» у град и предам кључеве његовој супрузи. Датума се тачно не сећам јер не могу да се сетим због протеклог времена, а и тада је било и бомбардовање и рат тако да ни време ни датум нешто нису значајни за тај.

Као што и сами знате из исказа сведока Лирије Гаши и Хазира Бериша, акције у селу Ћушка су се спроводиле почетком априла и 17. априла и да је у тим акцијама одузета аута «Рено 4» и «БМВ 850».

Као оно у шта сумњам, а што раније нисам изјавио у полицији то је да је тада при одвожењу тог аутомобила са мном био и сада сведок сарадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заштићени сведок нећете рећи име.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, под псеудонимом «ПС». Тога се сећам јер је тај ауто био за то време веома атрактиван и упечаљив. Нормално свидео се и мени као и њему, значи сведоку сараднику под псеудонимом «ПС». Одвезли смо тај ауто до града, направили један круг по граду, после тога одвезли ауто код супруге пок. Минић Небојше. Она је живела у Студентском дому, а управо ту је живео и сведок сарадник или заштићени сведок, како већ. Ја би желео да кажем још да није тачно да сам поступио противно правилима Женевске конвенције, а то је да је крађа забрањена, ја нисам никог опљачкао и у самим наводима оптужнице моје име се ни у једном контексту не наводи у некој подели плена. Нити сам за иког радио то. Не знам стварно даље шта бих рекао, једино могу да одговарам на питања која ми поставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада Вам прво поставља питања тужилац, затим Ваш бранилац, затим веће, остали браниоци, пуномоћници. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У претходном поступку код истражног судије Ви сте рекли да сте ушли у село Ћушка.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И помињали сте неке две групе.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па тако како смо ушли ја сам рекао да сам био у једној групи која је ушла у кући, претресла једну кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чини ми се да сте рекли да сте били у групи коју је предводио Срећко Поповић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, нисам то никад изјавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да сам био у групи која је ушла, сада нисам изјавио никог појединачно да је неко био, ко је био са мном у групи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако могу одмах да предочим страна 243 и 244.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, «ја нисам био вођа», је ли то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево овако на питање тога дана јесте видели Славишу, «јесам», истражни судија: «где је он пошао», «исто са нама», «је

ли био са вама», «пошли смо заједно», «где је он остао», «он је остао са другом групом, а ја сам био са другом групом», истражни судија: «ви сте се поделили у групе», «да, ја нисам био вођа, него је вођа био овај Срећко Поповић, Срећко Поповић, Богићевић Дарко», следећа страна 244 «а које био вођа те друге групе, Кастратовић» истражни судија, «он је био вођа Богићевић Дарко», истражни судија «значи он је кренуо са том другом групом и како сте се расподелили», «онако како да назовем у стрелце и тако даље и тако даље», дакле овде очиглено произилази да се помињу две групе, једна коју води Поповић Срећко, а другу коју води Кастратовић Славиша, а сада исказује другачије?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја исказујем другачије зато што сам ја пред истражним судијом изашао и истражни судија ме само питао да ли остајеш при изјави коју си дао у СУП-у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја читам транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте да каже па ћемо му рећи. И?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ништа друго нисам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је снимљено ово?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је транскрипт аудио записа, тужилац Вам чита транскрипт аудио записа, снимак тог код истражног судије, то се снимало?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја сам само ту изјаву дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто ко и сада што се снима.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја стојим иза тога да сам само ту изјаву дао у пола 12, или 15 до 12 испред истражног судије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па у реду је то, није ништа спорно.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Само дао ту изјаву да ли остајеш при истој изјави коју си дао у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што Вам читамо то уопште нису Ваше речи нити је то истражни судија питао?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не. Не, судија ме то није питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви ово нисте рекли што стоји у овом аудио запису?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Транскрипт аудио записа?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је транскрипт кажем Вам аудио записа. Још сте обављали каже поверљив разговор са Снежаном Маринковић Јекић.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И обављали сте поверљив разговор са Снежаном Маринковић Јекић, адвокатом?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже да то није снимљено, не знам шта да Вам кажем.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја сам само то значи изјавио пред истражним судијом, питао ме да ли остајеш при истом исказу који си дао у СУП-у, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите ово што сам ја прочитао, ако сте приметили питања Вам поставља истражни судија на која Ви одговарате.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја кажем и стојим иза тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, идемо даље.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да сам само то изјавио пред истражним судијом, могу слободно сада исто и пред тим истражним судијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, то је снимљено. Знате то је снимљено.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Стојим иза тога да сам само то изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То код истражног судије се снима исто као ово сад.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Био је и господин тужиоц.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам био, па зато и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово се сада снима, да.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: И Ви сте ме само питали колико је вас било, ништа друго, колико је вас чланова било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али, добро нећемо сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека, није рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете произилази из Вашег исказа и у полицији помињете нека моторна возила која сте употребљавали.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Између осталих ту је «Тојота», «Голф 3», «Голф 1», «Фолцваген пасат», «Лада караван».

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете друга возила којих не можете да се сетите, да ли се можете сетити која су то друга возила била која сте ви употребљавали?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Које смо ми употребљавали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У то време која су?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па можда «Голф 2» не можда него сигурно «Голф 2», тако се звао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли је било још неко возило?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па сада неко је и приватним возилом долазио, али искрено ето знам да је понекад можда Обрадовић долазио својима аутом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је његов ауто био?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: БМВ кабриолет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли је можда било аута «Мерцедес»?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је возио тај ауто?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Синиша Мишић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве је боје био?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Мислим да је Мишић, сиви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сиви мерцедес, који је модел био?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја мислим да је 190 ја то стварно, не могу са сигурношћу да тврдим, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да Вам је, и то није спорно и у Вашој изјави и у претходном поступку и сада да сте Ви добили тога дана кључеве од аутомобила марке БМВ и да се тај ауто и вама допао.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми тачно где сте то добили тај ауто, да ли сте већ били у селу, испред села или?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: У селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли можете да определите које је то место било када сте Ви добили тог БМВ-а, да ли је то било ближе овом путу, даље од пута или ближе центру села Ћушка?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па сад тачно не бих могао са сигурношћу да тврдим, али можда прве куће у селу, не знам тачно стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је времена протекло од кад сте ви ушли у село, па сте онда добили кључеве од аута?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па можда неких пола сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е у тих пола сата шта се дешава у селу Ћушка?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: У тих пола сата ја сам, значи ја причам за себе, ушао сам у кућу са још двоје или троје припадника из јединице, претресли кућу, то се можда одвијало неких 15-так минута, 20, после тога и када сам изашао Небојша Минић ми је дао кључеве и рекао ми да идем са човеком, један човек је био поред њега, да идем да узмем тај ауто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е колико је вас припадника ушло у ту кућу да претреса кућу и шта сте тражили?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам са сигурношћу, можда троје или четворо, то стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате који су то били именом и презименом?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не бих могао да се сетим искрено. Искрено не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро и реците ми разлог претреса?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Тражили смо оружје и ако има скривених терориста, ето то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И јесте нешто нашли?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Такође сте поменули именом и презименом и надимком неке припаднике јединице којом је командовао Минић.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу Вас потсетити па Ви реците јесте или није.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обрадовић Зоран звани Бубо?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рашковић Зоран?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Павићевић Небојша?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кастратовић Славиша?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је његов надимак био?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па звали смо га «Кастро».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имао неки други надимак?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја мислим, е сад не могу се сетити да не лупам, ја сам га обично звао «Кастро».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Лице из Босне са надимком «Мемо» да ли се сада сећате неког имена?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ранко?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ранко Босанац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шумадија?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате његово име?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Николић Милојко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли је било неко лице које се звало Шуми или тако нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надимак Шуми?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Шуми да, њега су звали Шуми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Шумадију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Николић Милојко звани Шумадија и?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Или Шуми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је значи једно лице?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са два надимка именом и презименом?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате још неких припадника осим ових што сада причате?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Сећам се Поповић Срећко који је сада овде, нормално и овај Абдулах Сокић, онда Предраг Вуковић, сада можда са сигурношћу, ето ако ме Ви питате ја ћу одговорити са да или не, ако имате већ, не могу да се сетим све из оптужнице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ова имена која сте поменули, да ли Вам је у сећању да су они били ту негде или да ли сте их видели пре него што ћете ући у кућу да претресате?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па били су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Били су сви ту?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово мислим на сва ова имена?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су се они налазили?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па ту, значи буквално сви смо дошли ту да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А вас тројица, колико вас је било?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Сад не могу са сигурношћу да се сетим да ли тројица или четворица су ушли у једну кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ушли у једну кућу, да. А ови остали су се налазили где?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Знам да је покојни Минић ушао у другој кући, сад за неку другу групу не знам, ови остали стварно нисам видео где су ушли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате колико Вам је требало времена да од главног пута дођете до те куће? Где се налази та кућа у односу на овај главни асфалтирани пут?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Можда неких у километрима да кажем не знам, можда неких километар или 500 метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Километар?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам тачно али од 500 до километар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бранилац оптуженог?

АДВ. КРСТО БОБОТ: (Бранилац оптуженог) Моје питање за оптуженог је да ли он познаје тај крај, та села Ћушка, Захаћ, Пављан? Да ли је боравио раније у том крају?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, никада, само у пролазу, јер је то регионални пут за Приштину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте из Пећи?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте из Пећи?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, из Пећи, да. Никада нисам улазио у та села до тада.

АДВ. КРСТО БОБОТ: За време бомбардовања или агресије како год, да ли је он у тим селима боравио у једном наврату или у више наврата, да ли може да се сети?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Само једном.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Само једном, да ли може он са сигурношћу да каже ког месеца је он био и ког дана у тим селима?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не сигурно, не могу се сетити ни датума ни месеца, са сигурношћу не.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Моје последње питање да ли дозвољава могућност да је он тај аутомобил потерао у априлу месецу из тог села?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Могуће је, кажем ето да је могуће, не сећам се датума.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Хвала немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле да Вас питам само да нам испричате како сте се придружили овој јединици, јесте се јавили добровољно или сте мобилисани?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не. Ја сам добио позив 25. ујутру редовно од Војске Југославије тадашње. Пет дана сам био нормално по налогу војске у касарни, после пет дана сам напустио то место јер нисам хтео да будем у касарни претпостављајући да ће то бити бомбардовано, да ће касарна бити бомбардована. Неких пар дана се нисам јављао у јединици у тој у коју сам прво распоређен, после тога су ме пребацили да се јавим у 177. Територијалној одбрани код Небојше Минића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко Вас је упутио да се јавите у 177. код Небојше Минића?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Тадашњи, сад ја не могу се сетити ко је био нама командир, знам да је био по чину капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одвијало?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: У касарни, јер још није била бомбардована касарна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још није, је ли била готова мобилизација или не?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Мобилизација значи 24. је почело навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је била готова мобилизација?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте Ви ту упућени код Небојше Минића?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је прва особа која Вас је упутила тад у касарну?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Добио сам позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и јавили сте се и како се зове тај који Вас је упутио и распоредио?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Тада тај капетан не знам стварно, не могу да сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти тај капетан и први и други пут?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које је Ваше образложење било када сте се обратили том капетану, да сте напустили јединицу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Једноставно нисам хтео да будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте и рекли сте нећу да будем?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, нећу да будем у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је то био Топлица Миладиновић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неко други, онај на слово, како господине Петронијевићу како сте оно име мало пре прочитали на Ивичић је ли тако, Ивичић?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако мислите на начелника за мобилизацију, он се звао Ивичић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивичић, е да ли је то можда био Ивичић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не могу са сигурношћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви распоређени у вод, у чету, одељење или шта код Небојше Минћа?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јединица, тако ми је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено Вам је јединица.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да ли сте добили војну књижицу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Војну књижицу сам предао тада при позиву, када сам добио позив тако сам и предао војну књижицу која ми није враћена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам враћена до данас?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта су Вам рекли који сте ви одред, чета, шта сте?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Тада при првом позиву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Исто територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А при другом?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: И при другом нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира што је код Миинћа?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Код Минића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, када сте отишли код Минића, шта су Вам рекли која сте Ви јединица?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: 177. јединица Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Минић је шта ту?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Минић је кажу био неки командир такорећи те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кажу неки, па су ту Вас распоредили.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Био је командир али ја знам значи да он није имао никакве чинове, био је командир те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био Ваш командир?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неко изнад њега?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Из свих сазнања кажу да је био Топлица, сада ја нисам никад присуствовао неком састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је бројала та Ваша јединица којом је командовао Минић.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па зависи некад 20-так, некад можда 17, 15, не знам ни сам нисам никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега се тај број разликовао?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам, не знам једноставно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ишли људи на одмор или нешто?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Нису ишли на одмор, једноставно нису се појављивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Минић на који начин Вам је издавао наредбе?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Били смо у обавези свако јутро да смо у 7 сати у команди, то је била нека кућа обично, и тако се заснивало на томе да он дође ако се иде негде идемо тамо или тако то је у том смислу. Значи команда је да се иде, идемо сви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у тој команди да ли је било осим њега још неких других команданата или командира?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате команданта или командира неких других чета или водова?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам, искрено не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте чули некад када он каже за акцију, јесте чули некад израз «идемо да ћерамо Њемце»?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. Јесте видели то у списима тај израз?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато Вас и питам због тога што је то израз из списка. Кажите ми шта сте имали од оружја, ко је био?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Маскирна униформа војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се у неким акцијама обзиром да сте ту мештани из локала, маскирали, гаравили лица?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, због чега?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па шта знам претпостављам због, вероватно због уопште терена не знам, мислим не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас не би препознали, да бисте застрашивали, не знам, укључујем машту.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, пре бих рекао уопште због бомбардовања и због свега, него због неког препознавања или застрашивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте лица маскирали?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па обично масном бојом оном мислим од аута, шта знам, од ауспуха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то радили самоиницијативно или је таква била наредба да се пре те акције тако?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, не, таква је била наредба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредба таква?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте када сте ишли у акције, да ли сте се делили иначе у неке групе као што овде, мислим стоји у овом транскрипту, а Ви кажете да нисте рекли?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Како да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се делили у неке групе током акције?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па у суштини не, али знало се које после Минића да кажем одговоран после Минића, значи то су били Бранко Босанац и ја кажем наводим надимке, ви претпостављам, то је Ранко Момић да, и Николић Милојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Николић Милојко?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Шуми?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли било мобилних телефона сад ту када споменете Шумија?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко је ли имао?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Везано за ову акцију која је била претходно, пре овога 14. маја, да ли Вам је познато нешто о акцији у селу Ћушка када је одузимано оружје?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је одузимано оружје?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Знам да је, то сам и прочитао из списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли знате тамо из тог доба?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, да, одузета је пушка ловачка, мислим пиштољ не знам тачно. Знам да је одузета једне пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се те акције из тог доба или сте овде читали у списима?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, да, сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се те акције. Да ли сте Ви учествовали у тој акцији?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте тада у село Ћушка?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико пута је била та акција провере да ли има оружја у селу Ћушка?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја сам био једном, а из овога произилази три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ја Вас питам за оно што Ви знате, не шта произилази, шта Ви знате.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Тада када сам ја био тада је нађена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је било једно.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Та пушка и та два аута су одузета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада сте Ви возили ауто?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да. Тај ауто се иначе овде возио у Београду, не знам да ли је и даље овде, регистрован је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми када сте вршили тај претрес куће, када кажете да сте дошли у ту кућу, јесте Ви затекли ту људе?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивиле?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па сад не знам тачно, али можда неких да кажем 10-так жена, деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они присуствовали претресу, је ли неко ишао са вама?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их удаљавали, добро. Не знате ко је тада био са Вама?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не могу се стварно сетити, искрено не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте били у тој акцији, колико је Вас из јединице било? За ту акцију о којој Ви причате?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја сам казао у првој изјави у СУП-у да је било 30-так можда и више, али у суштини ја знам за нашу јединицу да је да кажем да је 20-так људи било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што пише били смо у колони 40 до 50 наоружаних, развили се у стрелце?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мање групе поделили ради уласка и претресања куће и помоћних објеката.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, да, то сам изјавио, мислим да је то нека моја грешка приликом првог испитивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији, добро. И то шта, није тачно?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па мислим да није, не мислим него тврдим да није тачно, то је била нека моја изјава у полицији коју сам не под притиском, него једноставно из неких других разлога тако изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте икада ишли у проверу села ту у околини Пећи да ли има припадника ОВК?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да има припадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има припадника ОВК, јесте ишли у такве акције?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јесам. Ишао сам у селу Јабланица, Мала Велика Јабланица, ишли смо исто у неко село Врело се зове мада ту није било становништва, онда шта знам не могу се сетити сад свих села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли војска обезбеђивала села, неку безбедност у селима?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш ВТО 177.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако тај ваш ВТО 177. је обезбеђивао села или није?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па било је још значи тих припадника те јединице, ја сад не знам тачно колико је било припадника јединице 177. укупно, вероватно да је било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се разликовала ваш овај део којим је командовао Минић од осталих?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: У ком смислу ја се извињавам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питам да ли се разликовао? Не знам у ком смислу, разликовао се или није?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па не знам да ли по неким акцијама, али то што смо ми радили ја не знам стварно шта су они, шта су те друге јединице радиле, стварно не знам, ја причам оно што смо ми значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е још само да Вас питам за ово, тада када сте били у селу Ћушка, Ви сте видели само жене и децу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, и мушкарце?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивиле?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас због овога што кажете није тачно, а овде Вам се ставља на терет опколили издвојену групу од 32 војно способна мушкарца.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то видели и држали их, опколили?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опколили и држали их са оружјем и пазили да неко не побегне?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви сте видели ту у кући ту су били цивили, ви сте извршили претрес?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Никакве силе није било тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте те људе издвојили, опколили?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И држали док претресате кућу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу морали да изађу из куће?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, пар њих је било у кући заједно са нама у претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци? Изволите.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: (Бранилац другоопруженог) У оптужници стоји на више места да је било НН припадника, НН припадници други, да ли је било пуно тих лица у јединици, такозваних НН припадника?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па ја не знам, пар људи је долазило и одлазило.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да нису ваши локално из Пећи?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте Ви нисте укључили микрофон или јесте?

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па како мислите да нису изи Пећи?

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да, да их не знате уопште, да су били нека сасвим трећа лица?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: То ја не знам.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да су неки Минићеви људи који су уз њега специјално.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Могуће, не могуће него сигурно.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Сада када са ове дистанце посматрате, да ли је било ту око Минића група која је била само ту ради пљачкања рецимо?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Око Минића неки људи НН?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је не.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли је Минић имао контролу над јединицом?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јесте.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Дакле знао је у сваком тренутку шта ко где ради?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па он је једноставно наређивао.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли је имао контролу на терену, када уђете у село Ћушка?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: То већ не, то не, немогуће, то је било немогуће да има контролу над.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Над појединцима?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли сте Ви лично видели тога дана било где у Ћушки да је Срећко Поповић окривљени наређивао иселавање из кућа, вршио убијање цивила, протеривање, пљачкање, узимање накита, новца или било шта томе слично?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не. Не.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли неко још од бранилаца? Изволите. Чекајте само да искључи колега микрофон.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: (Бранилац провооптуженог Миладиновића) Дозвољаваате непосредно судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Богићевићу Ви сте малочас навели да по Вашим сазнањима изнад Минића је био како кажете Миладиновић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја ћу Вам сада прочитати имена неких људи са ознаком њиховог чина, па ми реците да ли их познајете, а ако их познајете да ли су били у Вашој јединици и евентуално коју је функцију имао, односно коју је формацијску улогу имао, можемо ли?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Може.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Капетан Љумовић, капетан прве класе?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Капетан Поповић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поручник Перић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Потпоручник Ђекић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Водник Оташевић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поручник Ћирковић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поручник Јефтић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам више питања судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Господин Перовић.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: (Бранилац оптужених Корићанин Видоја и Вељка) Да ли је оптужени пре лишавања слободе везано за ову кривично правну ствар која му се ставља на терет познавао Видоја или Вељка Корићанина?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ни једног ни другог.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да ли је оптужени, наравно да јесте, али питам то, видео данас односно у понедељак када је био, да ли се оптужени сећа да је приликом одлазака тих, наравно не знамо када су били, у априлу и мају видео Вељка или Видоја Корићанина у јединици или било где у том селу као припадници неке војне скупине или тако?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Први пут у животу сам их видео овде у затвору.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Крстић, изволите.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Може непосредно? Да ли можете да се сетите почетка акција у селу Ћушка и да ли је тада Сокић Абдулах, односно можете ли да ми кажете где је у том тренутку, да ли сте га видели на самом почетку акције или?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не могу јер сам тог човека упознао можда пар дана пре тога или откуд знам већ, ја тог човека први пут сам видео значи пар дана можда од те акције, не знам стварно једноставно нисам се знао никад са тим човеком.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, а да ли можете да се сетите да је било ко на почетку саме акције на улазу у село Ћушка убио два цивила?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Два цивила на улици?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, то се није десило тада, ја стварно.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да ли је том приликом за време док сте Ви били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пустите га да га пита тужиоче, немојте, само питајте.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Дакле, да ли је за време док сте Ви били у селу Ћушка том приликом, да ли сте чули икакву пуцњаву?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Немам више питања судија, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господин Радивојевић.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Господине Богичевићу, у својој одбрани пред истражним судијом сте навели да је Кастратовић водио једну групу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Пише.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Могуће, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интервенишите Ви.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Захваљујем. Мислим да се оптужени изјаснио на ту околност управо на питање тужиоца, тако да је то проверљиво и не може се постављати питање на које је већ практично дао одговор. Он је рекао ја сам истражном судији рекао само да остајем у свему што сам рекао у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колега Вам каже господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала колега, ја читам само транскрипт ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте му предочавати, он је рекао ништа више нисам рекао осим онога да остајем и ово не знам уопште одакле је ту.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је то јутро извршена подела по групама?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, мислим да не, него то се само тако наместило да.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је иједну групу водио Кастратовић или «Кастро»?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не сигурно.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто не сигурно?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па зато што сам се ја дружио са њим и скоро сам стално био са њим тако да је то сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је Кастратовић био то јутро тамо?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Где, у Ћушки или у Пећи?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па у Ћушки да, тада када смо значи били.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ништа, хвала судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите, господин Мршовић.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: (Бранлац Цветковић Звонимира)

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас само да сада у 20. Господин Радивојевић мора да угаси микрофон да би се чули.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ако могу само пар кратких питања. Да ли оптужени Богићевић може да нам каже је ли му познато да је оптужени Цветковић Звонимир био припадник јединице ове 177.?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам човека сам први пут видео исто овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, када сте ухапшени први пут сте га видели?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да. Да.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја немам онда више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци? Не. Пуномоћници?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: (Пуномоћник) Јесте ли ви скупа сви отишли на извршење тог задатка тога дана?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Сви?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Је ли био са вама и овај Срећко Поповић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: А је ли био и Кастратовић ту са вама?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Још једно питање сам хтео, то ово претходни пут када сте били тамо на претресу, колико сте оружја тамо нашли?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не претходни, ја причам само о једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже да је био само једном. Он каже да је био само једном.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Само једном?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је тада био у тој кући једној и претресао.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Угасите прво овај други микрофон.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: (Пуномоћник оштећених) Поново судија, је ли могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може наравно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је ваш овај део јединице 177. одреда учествовао у акцијама са осталим деловима 177. одреда, да ли сте?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јесте 15-так дана пред крај бомбардовања око језера, Радоњићког језера.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А иначе у неким другим ситуацијама?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па у суштини не, дешавало се да понекад да се видимо, али не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте и раније пре овог догађаја возили нека возила по наређењу Небојше Минића?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А касније?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Шта се дешавало са тим возилима након што су оно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је да је одвезао код ове жене његове, девојке и да је после се возило у Београду да је регистровано.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Помињали сте и нека друга возила, «голф 2» и то што је користила та јединица?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: То је користила јединица.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли је на тим возилима била залепљена нека војна ознака?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јесте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Како је изгледала?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па у облику троугла.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Одакле сте добијали те, да ли знате одакле сте добијали те ознаке?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: То не знам, то је Минић.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Минић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Покојни Минић.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: То је он дао нама.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Он је доносио је ли?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Након што сте дошли у Пећ, када сте тога дана значи када сте са тим возилом дошли у Пећ, када сте срели остале припаднике јединице?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Тек сутрадан, тек сутрадан.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јесу они причали нешто о томе шта се десило овог претходног дана?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесу причали о томе да су тамо запленили неко оружје?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, ту пушку, значи било је прича о тој пушки ловачкој.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Шта су запленили?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ловачку пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ловачку пушку рекао је то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су можда заробили неког припадника ОВК?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је јединица имала нека средства везе?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Имали су једну моторолу, имао је покојни Минић.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Од ког тренутка је он користио ту моторолу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па ја када сам дошао он је имао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате са ким је он био на вези са том моторолом?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И коју је шифру користио у комуникацији?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви некад напуштали јединицу и одлазили кући привремено?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па да готово сваког дана.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Молим?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: То је могло сваког дана.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а од кога сте тражили одобрење?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па од Минић Небојше.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте некад тражили одобрење од Топлице?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви спавали у кући ту са војском?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па могли смо да идемо и кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могли сте кући да спавате?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Могли смо да идемо и кући и да спавамо у команди.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте увек значи при сваком напуштању јединице морали да имате одобрење од Небојше Минића?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па и не. У суштини не, само се јавимо да идемо кући и то је то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко ме се јавља?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па Небојши Минићу покојном.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли се статус оптуженог Срећка Поповића у то време разликовао нешто од осталих припадника?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не ништа.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је он учествовао у свим акцијама у којима и Ви?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па сада не могу се сетити баш свих да кажем акција, али стварно не бих знао, не бих могао да вам одговорим баш на то питање да ли је стварно се не могу сетити.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте изводили акције и ноћу, дању или само?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, само дању.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Само дању, добро. Да ли је он тога дана када сте изводили ту ацију Ћушка, да ли је он ушао као и сви припадници јединице из истог правца или је негде.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ко?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Срећко Поповић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Заједно сви смо ушли заједно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ви сте видели њега како он улази у село?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па био је ту са нама.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Како бисте Ви описали ту неку дисциплину која је владала у јединици?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па могу да кажем и да тврдим да смо се сасвим нормално понашали тога дана, бар за себе кажем, не могу рећи за друге јер нисам видео, нас троје или четворо колико смо већ били, сасвим нормално према свима, према албанском становништву и у тој кући где смо ми претресали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, али неку уопште, да ли то може да се назове неком војном дисциплином која је ту владала или је било мало другачије од тога?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па сасвим нормално као војна дисциплина или како већ да назовемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто слично је питао и бранилац господина Поповића.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви Небојшу Минића познавали и пре него што сте се прикључили, односно били упућени у његову јединицу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јесам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте, добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Госпођо Кандић?

НАТАША КАНДИЋ: Само да Вас питам у колико сте акција Ви лично учествовали?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па сада не могу са сигурношћу да се сетим, али.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте Набрђе.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не. Набрђе нисам поменуо, споменуо сам Малу Јабланицу, Велику Јабланицу, Врело тако се звало неко село, шта знам мислим сада не могу се тачно сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се ни мало пре сетио свих, али је набројао примера ради.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли више од 10, мање од 10?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Мање, мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо га питати ако не зна, немојте одговарати, чекајте немојте одговарати ако каже не знам, онда не зна, нећете или овако или онако.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли је у тим акцијама у којима сте Ви учествовали, мислим на јединицу, да ли је било неких убистава, заробљавања?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Пљачке?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је управо мало пре рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Одузимања аутомобила?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се у тим акцијама по правилу увек мазали лице?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте 14. маја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете питати за 14. него тога дана када сте ишли у Ћушку, јер он каже да не зна када је то.

НАТАША КАНДИЋ: Тoga дана када сте ишил у Ћушку, да ли сте мазали лице?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Не?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Нико?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Нико, ја да сам видео нико.

НАТАША КАНДИЋ: Нико није, да ли је неко имао маску на лицу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било некога из Територијалне одбране или полиције?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Од полиције нико.

НАТАША КАНДИЋ: У том да сте тамо затекли?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Од полиције нико, ми смо, иначе ми смо територијална одбрана.

НАТАША КАНДИЋ: Добро ви сте војно територијална.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, да. Да знам ја неког, не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте неког затекли униформисаног у селу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли знате ко је Булатовић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Знам по презимену, али име и то.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је он био у јединици?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Исто што и шта знам што и сви.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли имао неку позицију, неки.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате где живи Зоран Обрадовић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Мислим на излазу из Пећи, да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не тада, сада?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Сада, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Зоран Обрадовић?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Зоран Обрадовић, мислим знам ко је то, него хоћу да кажем зашто је то важно сада за овај предмет, а иначе наравно знам ко је то, нећемо сада да причамо где живи Зоран Обрадовић, јер то није више ваш проблем. Није то ваш проблем. Завршавамо.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите да ли сте у јединици имали орган безбедности?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Безбедњака?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је овај Булатовић био из полиције или је био?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Резервни састав као и ја, као и сви.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам да ли сте држали можда ви тај, је ли постојао неки пункт на улазу војни или полицијски.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: У граду Пећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пећ?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је држао тај пункт?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Полиција и војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то држао Ваш одред или неки други?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не наш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ко?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја мислим да је војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је војна полиција?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Војна полиција при војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли војна полиција била при гарнизону или при чему?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Стварно не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или при штабу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па вероватно. Вероватно при штабу, не знам стварно, мислим не бих знао, војна полиција је држала у суштини све пунктове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то што сам хтела да Вас питам. Господин Поповић се јавља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте имам ја једно додатно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сад се јавио оптужени Поповић, сад сви опет круг додатна питања. Оптужени Поповић. Изволите. Госпођо Кандић микрофон.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам, али поново питање слично оном претходном господину Кастратовићу, сада господину Богићевићу. Одакле господине Богићевићу знате да ли сам ја имао мобилни или нисам имао?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја нисам то никад ни споменуо.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али када су Вас питали, Ви сте рекли да нисмо имали ниједан од нас?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја кажем да не знам, значи да нисам видео код никог мобилни, а сад да ли сте имали.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је питање моје да бих разјаснио, јер ја нисам га носио око врата ко медаљон или орден Сердаров, па да га гледају сви, тако да није могао ни он да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша примедба да није могао да га види. Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Друга примедба је моја господине Богићевићу где сте Ви мене видели у Ћушку први пут?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Први пут значи тада када смо отишли то је то, али сада ја кажем и даље стојим иза тога да ја лично датума се не сећам, који је датум да ли је 14. мај или 17. април или почетак априла, ја тачно не знам који је дан, знам само да тога дана то што сам потерао тај ауто и да се тога дана ништа није десило.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли сам ја од Вас узео личне исправе нечије?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нисам никад?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Никада ја да знам, нити се сећам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала најлепша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле то је била одбрана његова, оптуженог Поповића у којој он каже.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам дао одбрану, господин тврди да нисам је узео од њега када је био у Захаћу, можете се сетити тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево он Вас сам подсећа на своју одбрану.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не могу се сетити.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро, хвала најлепша.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Искрено не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле да је дошао у село Ћушка другим путем преко Луга, преко села Захаћ и преко Луга, да је видео Вас ту, тј. видео је неке људе, неке њихове личне карте бацио то, није учествовао ни у каквој акцији јер су му се неке ствари му се нису допале, изашао је на раскрсницу

мобилним телефоном он и Шуми позвали, иза њих је дошао аутом Николић и вратио их у Пећ.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Искрено не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његова одбрана, али свакако Вас помиње у том делу за та документа.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Искрено не знам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не бих даље јер само да би одузимао времена, током парнице ћемо видети да ја нисам ушао у Ћушку са те стране поново тврдим да сам ушао са Луга, и то је мене он први пут видео само оног тренутка када сам узео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са друге стране, добро. Је ли знате где је Луг?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Луг?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте он ни не зна где је Луг? Не знате где је Луг?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Немам представу шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта је то, добро.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Мислим знам Луг то је нека шума такорећи.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Још нешто, да не би ја њега, јер он је момак у том времену за мене дете по годинама јер сам ја врсник можда и старији од његовог оца, тако да њега као момка знам послушног, доброг, мирног.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је ово суочење или постављање питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ставља примедбу тужиоче.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Примедбу стављам само господине Станковићу јер дечко је изгубљеног времена у том времену, значи момак који нема никакве везе са Ћушком и са тим радњама, једноставно био је, чувао је један ћошак и у том ћошку се он може појављивати, све остало му се дешава кроз маглу хоће да ме наведе на нешто што је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И зато сам устао да питам одакле он зна да ли сам ја имао мобилни или нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала најлепша, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће доћи да Вам постави питања опт. Кастратовић који каже да уопште није био ту у селу, изволите, у селу Ћушка него је био у договору са првооптуженим Топлицом Миладиновићем у селу Гораждевац где се одвијала и сеоска слава, па пошто је био тамо 13. маја, онда је 14. маја ишао опет на славу па су му рекли да постави стражу, али свакако он прича о 14. мају и догађају који је предмет овде оптужбе и то је суштина те његове одбране коју сам Вам ја сада рекла, а сада Вам он поставља питања.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Хтео сам да питам да ли је сигуран да сам био тога дана у.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија извињавам се, морате му предочити кога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам оптуженом, Вашем клијенту, рекла да је то било 14. маја, да Кастратовић прича о томе.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Не, али треба објаснити опт. Кастратовићу суштину одбране опт. Богићевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево објасните му, суштина.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја мислим да он то не схвата како поставља питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме, Кастратовић је слушао како Богићевић износи одбрану и ја немам обавезу да њега упознајем са одбраном коју је сам слушао, то је како да му објасним.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја сам само једном прошао поред, нисам улазио у Ћушку уопште па због тога и кажем, а питам га због тога је могуће да је помешао јер само ја и он најчешће ишли заједно, уствари то може и да значи питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта га питате, што каже тужилац да не буде суочење. Шта га питате?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Са ким је најчешће ишао у тим акцијама и да ли је мене видео да сам од неког украо нешто, убио неког или било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, тужиоче. Већ сте изгубили живце.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја га питам јер је ишао са мном да потврди моју причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта питате. Шта питате, да ли сте ишли ви стално заједно, он је рекао да сте ишли заједно стално.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да, да ли је мене видео у било којој акцији да сам од неког узео нешто, убио неког, ударио неког, било шта, само је то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није видео.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па добро, хоћу да ми потврди тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И имамо одбрану првооптуженог Топлице Миладиновића који каже да није имао контролу нити обавештења од Небојше Минића, нити ја икакву контролу над том јединицом и да заправо то није било у његовој ингеренцији? Уопште нити да даје налепнице нити да снабдева ту јединицу, нити је имао неке информације чак и о овом догађају је касније сазнао када је ухапшен, ето то је.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија извињавам се, опт. Богићевић Бобан ниједном речју данас у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није споменуо Топлицу Миладиновића, да, па? Па? Значи да чује шта је рекао првооптужени, то морамо да му кажемо. Не може да се, то је то, како да му не кажем шта је рекао првооптужени. Још нека питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имамо ми питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде, е сад овако. 18,57 дакле 18,57 колико ће све то трајати јер смо јуче задржали и судску стражу и режију и све остале у суду дуже? То ја и питам, колико ће све трајати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево само једно питање, нећу да, око ових возила, да ли су та возила била снабдевена са регистарским таблицама?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, нису. Не. Мислите на регистарске таблице војне?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим на регистарске таблице које стоје на возилу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па нека јесу, нека не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Од кога сте добили те таблице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је, рекао је да је Минић доносио таблице, те налепнице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је, истражном судији је рекао да остаје код свог исказа који је дао полицији, тај исказ је валидан и ја морам да му предочим део тог исказа који гласи: «за превоз од базе до положаја користили су одузета цивилна возила која су била у власништву Албанаца, и која су у прво време имала регистарске таблице, а које су касније уклоњене са возила. Накнадно су за та возила добили од команданта Топлице војне таблице које су стављали на сва одузета возила». То је суштина, шта је тачно?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Војне таблице не, ако сматрају оно ту налепницу као трокут је била, то да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога сте то добијали?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја сам добио лично ја да кажем од Минић Небојше.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде кажете од Топлице? Па је питање шта је сада тачно?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: У реду стоји да сам.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Можете само да се изјасните која је то страна?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Страна 88/12.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја лично нисам имао никакав контакт са Топлицом, значи никакав контакт никада са Топлицом нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда одакле овде ово од Топлице?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Мислим сада испада глупо да причам не овако, али никада контакт нисам имао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али одакле то онда у Вашем исказу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не могу рећи да нисам то изјавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исти исказ, има још нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега онда то у исказу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јер ја сам изјавио да је Топлица био командант те 177. јединице, и према томе сам мислио да је он давао те таблице да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иста страна 88/12 цитирам: «након десетак дана од позива Минић Небојше званог Мртви из Пећи ја сам се одазвао и прикључио 177. војној јединици из Пећи којом је командовао активно војно лице по имену Топлица, који је вероватно у то време био капетан по чину. Изнад Топлице као војни старешина био је извесни Миличко у чину потпуковника или пуковника и тада је био командант касарне, и који је био упознат са свим дешавањима у вези припадника активне војне милиције и резервног састава војске којима сам и ја припадао. Топлица је издавао наређења нижем по рангу од себе, то је био Небојша Минић звани Мртви и тако даље». То је један контекст, а други је контекст ових војних таблица за које тврдите у претходном поступку да сте добили од Топлице.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: И сада од кога сам ја добио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро шта је тачно питам вас?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Тачно је да сам добио таблице од Небојше Минића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте онда рекли да је од Топлице?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па рекао сам сад претпоставка да је јер је Топлица био командир те 177. јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тачно ово што сам ја прочитао сада?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је тачно од речи до речи?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: То сам изјавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко питање? Питање или примедба?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дозвољавате непосредно? Хвала. Да ли сте икад видели да је Топлица наредио било шта, или чули, Минићу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пред Вама, пред било ким?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Преда мном није.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте икад видели да је Топлица било какве таблице било каква средства дао било ком човеку из Ваше јединице, Минићеве јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је рекао претпоставка.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте Ви лично?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја лично нисам видео.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питао сам Вас за све ове људе претходно морам да Вас обавестим да су то официри из Ваше јединице, из Прве чете.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Видим да их не знате па због тога. Кажите ми следеће, по питању одласка, где сте Ви живели у Пећи?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Пре одласка.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, не, где по питању становања, одласка из јединице, изјашњавали сте се, где сте живели?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: У Бреженику.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је то далеко од Пећи?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па то је насеље неких километар од центра града.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, значи је ли то саставни део града?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да, да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Саставни део града. А знате ли где се налази Гораждевац?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је то далеко од Пећи?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: 6 километара, 5-6 километара.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је село?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко питање? Оптужени онда се вратите тамо на место где седе остали оптужени. Сада ћемо молим вас значи, режија молим вас, судска стража да останемо још толико да чујемо ове примедбе. Молим вас да будете концизни у изношењу примедби. Изволите. Примедбе? Нико ништа. Добро. Сутра настављамо. Ајте.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ништа ево ја, мислим председник већа је и веће је тактички поступило када је прекинуло тај дијалог, рачунајући да ће време учинити своје и да ће мало касније да се стишају, што се и догодило. Али ја морам да кажем да оно што је мени сметало и што стављам примедбу врло конкретно. Ја овде нећу улазити у личне сукобе, пуномоћник оштећених је у једном тренутку наступ свих адвоката, бранилаца, назвао примитивним, мислим да такво изражавање не приличи ни овој судници, вређа достојанство нас као бранилаца, већа, мене лично као браниоца, мислим да није допуштено можда чак ни на пијаци, а камоли у судници. Пропустили сте да опоменете пуномоћника Наташу Кандић за такву једну непримерену, вулгарну изјаву која је мене лично увредила. Ја ништа друго не предлажем, него молим вас ако се то понови да она буде примерено кажњена у складу са Закоником о кривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја се трудим да будем пристојан, да поштујем Законик о кривичном поступку, то мора важити за све учеснике, па и за госпођу Наташу Кандић. То што она има одређену фактичку моћ и утицај у овој држави, на жалост, то не сме да има утицаја на поступање у овога већа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нека још примедба?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем судија. Примедба је у истом правцу, дакле све ово што је уважени колега Бобот рекао стоји и подржавам. Проблем ми овде имамо судија не са одбраном, не са тужилаштвом, не са лицима која су квалификована учешћу у овом поступку и која по закону учествују у овом поступку, већ са једном волонтизацијом кривичног поступка у овим веома важним стварима. То није почело са вашим поступком, то је почело много раније и ту је узрок томе управо једно фактичко стање које је управо колега поменуо које се претворило у једну врсту злоупотребе процесних права од стране волонтера којима по закону ако би се стриктно применио, није место у судници, а поготово не активно учешће у поступку. У томе је проблем. Ви сте дозволили да људи који су неквалификовани за овај посао, учествују у поступку, да ометају овај поступак неквалификованим постављањем питања, да одуговлаче, нисте опоменули када вређају одбрану, можда сам и ја у једном тренутку непримерено реаговао процесно, ја се суду извињавам, а на онога кога се односило нека ме тужи, па ћемо о томе разговарати на другом месту. И молим вас да убудуће реагујете на такве ствари. Овде се ради о мртвим главама, да ли их је било 11 или 44 то ће се видети. Дакле ради се о мртвим главама. Ако неко сматра да изнад тих мртвих глава може да стоји нека улога или умишљена улога некога у кривичном поступку или уопште у друштву, то је њен или његов проблем. Ми овде имамо задатак да се бавимо утврђивањем материјалне истине по Законику о кривичном поступку. Законик о кривичном поступку не забрањује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да пуномоћник, молим Вас дозволите само да завршим, да пуномоћник може бити и неко друго лице, ја сам више пута у свим овим поступцима упозоравао на примену одредби Законика о парничном поступку јер ако у кривичном поступку нема изричите наредбе о забрани учествовања, односно учешћу лица која нису правно квалификована у овом поступку, такве одребе постоје у Законику о парничном поступку. Пуномоћник оштећених поред тужиоца има улогу да штити имовинска права оштећених, дакле нешто што је везано за ту материју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сходно томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедба већ трећи дан.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам и више пута предлагао да се не дозволи активно учешће, та лица имају квалификоване особе које су заједно са њима па нека они постављају питања, поступак ће ићи много лакше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још? Господине Огњановић.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: (Бранилац окр. Звонимира Цветковића) Ја немам никакав лични дуел овде ни са ким и нећу га ни имати. Али дозвољавам себи да будем изиритиран одређеним понашањем, ни то више нећу. Дозвољавам себи да учествујем приговарајући и износећи примедбу, ни то више нећу. Бићу веома пасиван на начин који је пасивна улога мог браћеника у мом предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Када неко било то бранилац, тужилац или пуномоћник оштећених каже уперујући прст да ће неко платити цену или цех, онда то мене асоцира на испостављање рачуна и призивање на испостављање рачуна и то је оно што је мој уважени колега Крсто Бобот рекао говорећи о фактичком делу власти који је узурпиран и који настоји да буде формализован некаквим учешћима у овим поступцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Огњановићу.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Немојте молим Вас, знам о чему причам. А и Ви знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Огњановићу. Је ли има, јесмо при крају?

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Јесте ме прекинули или да завршим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам јесте при крају.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Је ли ме прекидате или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Нећу ја да држим слово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ја Вас питам, ако Вас питам да ли сте при крају, онда значи да ли сте при крају.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Ја Вас судија не прекидам ни у чему, када Ви нешто причате ја ћутим и онда Вас замолим да ми дате реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте при крају, само Вас питам, судска стража, веће и то.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Хоћу да вам кажем, при крају сам, судска стража, због њих највише и само морам да кажем још једну ствар, дакле констатовали сте све што сте констатовали у записник, бојим се да ја немам потпуно лични однос са Вама као председником већа, ја не знам зашто нисте констатовали ко је то рекао да неко треба овде да плати цену и цех пре било каквог извођења доказа у овом поступку. Ми смо сада у фази салушања оптужених. Па констатујте то да је госпођа Кандић рекла да ће неко платити цех.

НАТАША КАНДИЋ: Ја то нисам рекла.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Не, то сам ја рекао, али се мени учинило да сте то рекли Ви. Халуцинирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Огњановићу, јесте готови?

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Имате транскрипте и видећемо овај аудио запис па ћемо сви моћи да читамо и да чујемо шта је ко рекао, дакле ја могу и да измишљам, на том аудио запису стоји нешто што је неко рекао, па ћемо то чути једном, па ћемо се играти тих тужби. Ето толико. Немам намеру уопште више да у овоме на овакав начин учествујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: (Бранилац опт. Абдулаха Сокића) Врло кратко судија, дакле на мој предлог који је био усмерен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте га објашњавати, све је О.К.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Дакле доживели смо онда, доживели смо да нас се све вређа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте ништа објашњавати. Овако, знате како ћемо.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Како судија да не објашњавам, значи ја разумем све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати Ваш предлог, он је јасан.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био злонамеран, нико га тако није доживео.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Дозволите, дозволите молим Вас, значи доживели смо од стране правно неугог лица да нас вређа све и суд и тужилаштво и браниоце, а врло просто и једноставно дакле ако окривљени у постуку има више бранилаца, онда по ЗКП-у треба да говори само један, исти принцип треба да се примени и на оштећене овде кад већ је дозвољено оваквим лицима, дакле неуким, да седе и да учествују у поступку. То је и законито и праведно и равнотежа у процесним правима. Али заиста све што су рекле колеге у погледу дозвољавања, вређања оваквог наше струке, наше функције, ја сматрам да то суд више не треба да дозволи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, ово све што су рекли то је оно што сам ја читав дан и јуче причао. Они праве представу, госпођа Кандић и остали, али молим Вас због подношење тужбе против госпође Кандић да нам обезбедите транскрипте сутра, са данашњом њеном изјавом. Друга ствар председнице ја сам процесно тражио да проверим има ли оверено пуномоћје, не морам ја проверавати, то је ваша дужност да пазите да ли има пуномоћје за заступање овде, то је Ваша дужност као председника већа и ја сам Вас то молио, Ви сте рекли, ја сам због тога ћутио док Ви не одлучите то хоћете ли пороверити или нећете. Ја причам ијекавски, ваљда ме разумете. Следећа ствар, сматрам да оно све што сам

данас, због чега сте ми изrekli 20.000,00 динара, је било много блаже него оно што је госпођа Кандић урадила пред вама, али не можете ви госпођу Кандић да казните јер ћете бити ујутру на насловној страни или вечерас на «Б 92» евентуално. То је то. И хвала Вам председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ја сам очекивала када сте устали да кажете извињавам се суду што сам нарушавао ред. Немојте, а Ви можете, изволите. Ајде још и Ви.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Мислим да предлог да се нама одузима, нама пуномоћницима оштећених, одузима право активног учешћа у овом поступку, би било у супротности са чланом 60 Законика о кривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да расправљате о томе.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Што се тиче овог захтева да се провери наше пуномоћје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али господине немојте уопште одговарати на то, он је то упутио мени не Вама, уште и мора бранилац претходно да погледа списе.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да, али ја мислим да би требало да му дам један одговор бар у сваком случају. Добро, хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите овако господо значи није била никаква тактика усмерена на смиривање страсти у овој судници, тим се свакако не би бавила, већ је мој циљ био да данас завршимо са испитивање Богићевић Бобана и да Вама онда створим ту ситуацију значи да завршимо претрес до тог тренутка да Ви на неки начин други интервенишете, а не понављањем ових примедби које смо чули и које сам ја видела у току истраге да сте такође пред истражним судијом износили. Иначе, да је било некако другачије и ту смо се консултовали свакако да данас не би радили до краја, мени је циљ био да. Господине, искључите микрофон. Мени је циљ био да данас завршим са испитивањем Богићевић Бобана и да на тај начин можемо сутра и прекосутра још нешто да урадимо. Што се тиче пуномоћја које имају пуномоћници оштећених у овом поступку оно се налази у списима предмета. Потпуно је депласирано да се три пута од председника већа захтева да тако нешто проверава у списима предмета, ја се тиме нећу бавити, тако нешто немојте тражити од мене. Немојте молим вас да овде у овој судници имамо непристојно понашање, буку, галаму, жамор и остало. Као и ви, ја се руководим тиме да су оптужени у притвору, да имају породице од које су удаљени, доста њих, односно већина није из Београда и нема неку могућност да има тако често посете како би они желели. Они су већ дуго и по мом мишљењу у притвору. Са друге стране имамо жртве које 10, сада већ 11 година или 12 желе да сазнају шта се десило са члановима њихових породица. То је мој разлог да овде на најблажи могући начин поступах са свима вама у поступку, због тога нећемо нити да

дижемо тензију нити да уплићемо политику нити да износимо личне или неке друге ставове о томе ко какво место и улогу има у овој држави, ко како ради, дакле питањем пуномоћја ја се нећу бавити због тога Вам то кажем данас на крају да можете да размислите шта ћете да радите са том мојом одлуком, али ја се тиме нећу бавити, ја сам списе разгледала, претпостављам да сте и ви, оштећенима нећу ускраћивати права која имају по ЗКП-у. Што се тиче овде одбране оптужених настојим да то на најбољи могући и најбржи могући начин ову фазу поступка приведемо крају када смо ограничени нашим капацитетима као већа, тиме што имамо предмете које судимо и тиме што једино у овој судници можемо да се сви окупимо, а ову судницу можемо опет да добијемо свега једном у месецу, због тога и радимо сада поподне због тога сам се борила и за Палату, молила овде да се премештамо, значи то су све били моји лични разлози. Немојте се бавити етикетирањем никога у овој судници, осим мене, за мене не можете ни мене да етикетирају, можете само да ставите оне примедбе и да поступите онако према ЗКП-у. Дакле, сутра ћемо да наставимо Брновић ће очекујем сутра да дође, у 14, 30 у истој овој судници.

Хвала судској стражи. Да ли можете сутра или да завршимо овако молим вас ја знам да Ви лично желите да кажете, ово је било мислим довољно. Немојте да не подижемо. Ајмо сутра. Ајде у 14,30. Ево госпођа Кандић.

Записничар

Председник већа-судија